

Kazimierz Szczerbatko

90 lat

Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu

Urząd Gminy Zakroczym

Kazimierz Szczerbatko

90 lat

Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu

*Urząd Gminy Zakroczym
Zakroczym 2003*

Projekt okładki: Artur Bargieł

© Copyright by Urząd Gminy w Zakroczymiu, Zakroczym 2003

ISBN 83-912469-1-4

Drukarnia:

DK-DRUK, ul. Modlińska 237, tel./fax (022) 811 98 23, tel. 614 41 73.
www.dkdruk.com.pl

Drodzy Druhowie, mieszkańcy Zakroczymia

Minęło 90 lat istnienia naszej Ochotniczej Straży Pożarnej. Dla ocalenia pamięci o ludziach i ich zaangażowaniu dla innych postanowiliśmy uporządkować i przekazać naszemu społeczeństwu historię straży w tej publikacji.

Zdajemy sobie sprawę, że pamięć ludzka jest zawodna. Uważam, że to pierwsze opracowanie ruchu strażackiego przyczyni się do poznania dokonań naszych poprzedników. Dla wszystkich to opracowanie stało się celem nadrzędnym, ponieważ przez nie zostanie ocalona od zapomnienia historia naszej straży a zarazem miasta. Nasi strażacy wnieśli poważny wkład w tworzenie historii naszej Ziemi Zakroczymskiej.

Jestem wdzięczny wszystkim, którzy włożyli swój wkład pracy, w opracowanie publikacji; tym którzy sponsorowali wydanie.

Z wyrazami wdzięczności

Henryk Ryszczyk

Prezes OSP Zakroczym

Spis treści:

OD AUTORA.....	5
----------------	---

ROZDZIAŁ I

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W ZAKROCZYMIU – 90 LAT ISTNIENIA.

DZIEJE, DYPLOMY, PODZIĘKOWANIA, FOTOGRAFIE.....	6
---	---

ROZDZIAŁ II

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W TRĘBKACH NOWYCH - DZIEJE I

DOKUMENTY.....	105
----------------	-----

ROZDZIAŁ III

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA WOJSZCZYCE – ZARĘBY - DZIEJE,

DYPLOMY, FOTOGRAFIE.....	112
--------------------------	-----

BIBLIOGRAFIA.....	120
-------------------	-----

Od autora

Strażacy zawsze stanowili awangardę społeczeństwa. Czujni, ofiarni natychmiast reagują na złowrogi dźwięk syreny oznaczający niebezpieczeństwo. Walczą z pożarami, klęskami żywiołowymi i ekologicznymi, ratują ludzi i ich dobytek. Zawsze włączają się w organizowanie imprez świeckich i religijnych. Wielką wagę przywiązują do kultywowania swych tradycji. Wszystko to sprawia, że strażacy od lat zajmują czołowe miejsca w sondażach społecznego zaufania.

Książkę „90 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu” poświęcam strażakom – ochotnikom z terenu gminy Zakroczym. Moim zamiarem było utrwalenie tego, co w historii OSP w Zakroczymiu najcenniejsze i najciekawsze. Winniśmy być dumni, że nasi pradziadowie – mieszkańcy Zakroczymia i okolic nie pozwolili się zniewolić zaborcom i okupantom. To oni wbrew woli zaborców ponad 90 lat temu organizowali w Zakroczymiu szeregi OSP. To oni po odzyskaniu niepodległości włączyli się do pracy w samorządzie, radzie parafialnej, Komitecie budowy szkoły. To oni w 1939 roku stanęli w pierwszych szeregach do walki z okupantem, a w 1944 roku nieśli pomoc więźniom Fortu. Wielu zapłaciło za to najwyższą cenę.

W czasach nam współczesnych zakroczymscy strażacy włączają się w organizowanie uroczystości religijnych i świeckich, podnoszą sprawność i umiejętność, są nagradzani i odznaczani. W walce z pożarami wspierają ich strażacy z OSP w Trębkach Nowych i OSP w Wojszczykach.

Pragnę wyrazić serdeczne podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się do powstania niniejszej książki. Wyrażam uznanie śp. Ryszardowi Dąbrowskiemu, który jako pierwszy spisywał dzieje straży pożarnej w Zakroczymiu. Dziękuję strażakom i mieszkańcom miasta, którzy udostępnili materiał dokumentalny związane z działalnością OSP w Zakroczymiu. Pragnę też wyrazić podziękowania p. J. Policińskiej za wskazówki dotyczące redagowania tekstu. P. Burmistrzowi Henrykowi Ruszczykowi za pomoc w przekazywaniu dokumentów oraz wydanie powyższej książki. Dziękuję wszystkim, którzy stali się sponsorami wydania książki „90 lat Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu”, która ma w moim zamyśle charakter otwarty – z całą pewnością nie wszystkie teksty z życia OSP w Zakroczymiu zostały w niej uwzględnione. Liczę, że znajdą się pamiątki, dokumenty, informacje, do których do tej pory nie udało mi się dotrzeć. W świetle tego co napisałem a inni potwierdzili (w dokumentach) jakże bliskie są mi myśli Leonarda da Vinci: *„Zostawiamy po sobie dobre imię i trwałą pamięć wśród śmiertelnych, aby życie nasze nie przeszło nadaremnie”*.

Kazimierz Szczerbatko

Rozdział I

Ochotnicza Straż Pożarna w Zakroczymiu – 90 lat istnienia.

Dzieje, dyplomy, podziękowania, fotografie.

„Ocalić od zapomnienia” – to cel niniejszej pracy, której tematem jest 90-letnia historia działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu. Pragnę przy tym podkreślić, iż dzieje pożarnictwa na ziemiach polskich sięgają czasów średniowiecza.

Z zachowanych dokumentów historycznych wynika niezbicie, iż już w XIV wieku Polacy organizowali się do walki z ogniem.

Pierwotna gospodarka nie sprzyjała rozwojowi zorganizowanych form i metod zwalczania pożarów. Dopiero ustrój feudalny wprowadził pewne „porządki przeciwpożarowe”. Chłopi poddani zobowiązani byli do przestrzegania ostrożności przy posługiwaniu się ogniem, do udziału w walce z pożarami, utrzymania w swych zagrodach w gotowości drabin, tłumic, wiader i beczek napęcznionych wodą. Za spowodowanie pożaru panowie feudalni nakładali kary. Potrzeba zabezpieczeń przeciwpożarowych wynikała z charakteru budownictwa. Miasta polskie budowano przede wszystkim z drewna. W przypadku budowli z kamienia lub cegły więźbę dachową wykonywano z bali drewnianych, zaś dach z drewnianych gontów. Nie dziwi zatem troska ówczesnych ludzi o ochronę przeciwpożarową. Każdy pożar powodował wielkie straty. Dlatego we własnym interesie rajcowie miejscy zaczęli zastanawiać się nad wydaniem przepisów przeciwpożarowych.

Znany jest uchwalony w 1374 r. przez Radę Miejską w Krakowie dokument noszący tytuł „Porządki ogniowe”. Czytamy tam o szczegółowych przepisach bezpieczeństwa pożarowego i zasadach zachowania się w przypadku zaprószenia ognia. Ciekawe jest to, że ustawodawca przewidywał kary dla mieszkańców łamiących porządki ogniowe oraz nagrody dla odznaczających się odwagą przy gaszeniu pożarów. Dokument ten nakłada na mieszkańców obowiązek wyposażenia budynków w kadzie z wodą, naczynia do zalewania ognia, narzędzia do zrywania dachów. Uchwała miała następujące brzmienie: „... do obronienia ognia należeć będą: Do wody wożenia panowie słodownicy, piekarze. Do bosaków i drabin panowie mularze, cieśle, rybacy, kowale. Do siekier panowie stolarze, kołodzieje, balwierze, szewcy, rymarze, siodlarze i inny człowiek pospolity. Dziesiętnicy każdego swego dziesiątka ma doglądać, aby kominy dobre mieli i potrzeby do ognia należące co niedziel dwie. A wody u każdego na górze beczkę, a druga na dole była”.

Cennych informacji na temat organizacji obrony przeciwpożarowej dostarcza książka „Gospodarstwo” wojewody rawskiego Anzelma Gostomskiego, w

której autor zaleca „porządek około gaszenia”. Nawiązując do książki Gostomskiego, tak przedstawia owe przepisy Z.Gloger: „do gaszenia mają być naznaczeniu w każdym domu, czego kto przy ogniu ma pilnować. Naprzód kilkanaście - mężów sprawnych, bacznych, coby ryzykowali i rządili przy ogniu, potem miasto rozdzielić wedle liczby ludzi: Jedni, aby bieżeli z siekierami, drudzy z hakami, trzeci z drabinami, drudzy z sikawkami, z wiadry i cebry. A kiedy rury nie masz, woziwodowie wszyscy: jeśli tego mało z pewnych domów kłody; z wozy i pewną liczbą każdego naczynia obrachować i postanowić. A gdy trwoga ustanie, opatrzyć kto się stawił, kto nie stawił, kto pierwiej, i z którym naczyniem: postanowić; kto ostatni, tego karać; ktoby nie był jeszcze większa kaźń. Bo choćby doma sam nie był, jako w mieście ludzie kupieccy, tedy ma doma już tak statki, jako sługę dla takiej trwogi odjeżdżać; coby w tem winien nie został. Mają też być naznaczeni, kiedy gore, którzyby złodziejstwa pilnować: bo wtenczas kradną pospolicie złodzieje najbardziej.

I tak źli ludzie najdują się, co dla kradzieży zapalają. Ci kiedy wiedzą o rzędzie i o dobrej sprawie, łacniej się o złe nie skruszą. Urząd, kędy gospodarza nad zakazanie niepotrzebnego około ognia i występnego baczy, lepiej go karać przed przygodą niż po przygodzie”.

Powstały w XIV wieku w Polsce kult św. Floriana – jako patrona broniącego od pożarów znacznie wzrósł od czasu wielkiego pożaru w Krakowie w roku 1528, kiedy ocalenie kościoła na Kleparzu przypisano św. Florianowi, który z chmur polewał wodą kościół, ratując go przed spaleniem. Od tego czasu patronem ludzi walczących z ogniem stał się św. Florian, a po powstaniu pierwszych straży pożarnych, strażaków nazywano „Florjanami” lub „rycerzami świętego Floriana”.

Przytoczone na początku informacje dotyczące charakteru zabudowy większości miast Polski, odnoszą się także do Zakrocymia. W jednym z dokumentów spotykamy zapis: „Zakroczym to miasto drewniane, budynki przyległe”. Skutki takiej zabudowy okazały się szczególnie tragiczne w 1511 r., kiedy to miasto zostało dotknięte wielkim pożarem. O skali wyrządzonych

ŚW. FLORIAN

szkód świadczy zapis: „księżna Anna zwalnia mieszczan na 15 lat od wszelkich podatków i danin”, by wszystkie środki przeznaczyć na usuwanie zniszczeń i odbudowę grodu. Niestety, w 1564 r. nastąpił kolejny wielki pożar, a po nim następne, skutkiem czego poważnie zmalała liczba domostw.

Cennych uwag na temat pożarnictwa dostarcza wydana w 1675 r. „Ekonomika ziemiańska” Jakuba Kazimierza Haura, w której znajdujemy następującą informację o zachowaniu się mieszkańców w przypadku pożaru: „w razie ognia na gwałt i trwogę trąbią lub we dzwony biją, lud różny zewsząd się zbiega i miesza, jedni do ratunku, drudzy do rabunku, niektórzy też na dziwowiska”.

Poważne obowiązki Haur nakładał na urzędy miejskie i gminne w zakresie sposobu prowadzenia akcji ratunkowej oraz zabezpieczania się przed pożarami. Autor pisał: „urząd był na ratuszu przytomny, oraz warty, cechy, gromady ludzi, aby jedna warta ową połąć albo ulicę otoczyła, aby ludzi luźnych hamowano i nie puszczano, a tylko pewnych z wodą, osękami, z siekierami, z kubelkami skórzanymi (wąworkami) do ratunku puszczano. Cieśle ze swoimi siekierami wszyscy mają ochotnie pokazać się”. Fragment ten uwidacznia organizację akcji gaszenia, dostarcza ciekawych informacji na temat narzędzi używanych przy gaszeniu pożarów. Haur przytacza też szereg przykładów nieostrożnego obchodzenia się z ogniem. Oto jeden z nich: „W pewnym mieście pruskim, gdzie przyczyną pożaru była kotka, która z zatloną w piecu sierścią wybiegła na poddasze – dopieroż owo za piecem drewek tuszenie, także i przedziwa, jako wiele domostwa marnie w popiół obróciły”. Haur wspomina też o znacznie wcześniejszym zakazie, „aby przedziwa i lnu nie suszyć w izbach”, konsekwencją czego było budowanie poza obrębem wsi i miasteczek tzw. suszarni.

Autor „Ekonomiki ziemiańskiej” wielką rolę przypisywał właściwemu zabezpieczeniu narzędzi i środków niezbędnych w walce z pożarem: „kufy albo beczki na saniach albo wozach, mają być zawsze w pogotowiu wody pełne, w rynku na czterech rogach przy studniach, a ktokolwiek wprzód na miejsce, gdzie jest ogień, wodę przywiezie, ma mu pewna z urzędu dana być kontenacja z grzywien płaconych za karę, u kogo by się z komina ogień pokazał i kto o kominiarzu nie pamiętał.”

Praca Haura szczegółowo omawia nie tylko zasady prowadzenia akcji gaśniczej, ale także – co szczególnie w niej nowatorskie – sposoby zapobiegania pożarom.

Ważnym dokumentem mówiącym o „ostrożności względem ognia” jest „Przywilej miasta Łabianice” z 1693 r. Artykuł noszący tytuł „Nauka i przestroga około ognia” nakładał obowiązek wyznaczania specjalnych stróżów, tzw. kwaterników ogniowych. Kolejny artykuł „O straży nocnej i burmistrzu nocnym” traktuje o obowiązku wyznaczania straży nocnej.

Po III rozbiorze Polski Zakroczym dostał się w ręce Prusaków i należał do Regencji Toruńskiej, tj. do Prus Nowowschodnich. 30 kwietnia 1796 roku na

terenach tych ogłoszono pierwsze rozporządzenie króla pruskiego i wpisano do ksiąg miejskich. Rozporządzenie to dotyczyło przygotowania beczek na wypadek pożaru.

Rok 1797 przyniósł wydaną przez rząd austriacki dla Galicji Wschodniej i Zachodniej szczegółową ustawę zawierającą przepisy „o porządku gaszenia ognia”.

Wielu ciekawych szczegółów „o porządkach ogniowych” w Warszawie dostarczał „Tygodnik Ilustrowany”. Stamtąd pochodzi informacja, iż w latach 1826 – 1828 stróże miejscy uzbrojeni w halabardy, obchodząc wieczorem i nocą ulice miasta, śpiewali:

*„Już dziewięta na zegarze.
Spać, panowie gospodarze!
Strzeżcie ognia i złodzieja,
w Panu Bogu jest nadzieja.
Na służę się nie spuszczaćcie,
Lepiej sami doglądajcie.
Ostrożnie z ogniem”.*

Z widocznej potrzeby walki z ogniem zaczęły powstawać na ziemiach polskich już w okresie zaborów Ochotnicze Straże Pożarne. W 1846 roku powstała straż w Poznaniu, w 1863 w Kaliszu i Krakowie. Pamiętać przy tym należy, iż dla organizowania się lub tworzenia stowarzyszeń Polacy musieli mieć zezwolenia od zaborców. W miarę przychylne Polakom były władze austriackie, zezwalając już w 1875 r. na powołanie związku strażackiego pod nazwą Krajowy Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Galicji i Lodomarii.

W zaborze pruskim Polaków wykluczano z organizacji strażackich. Warto wspomnieć, że przed wybuchem I wojny światowej w zaborze pruskim istniały trzy związki strażackie, które były prowincjonalnymi oddziałami Niemieckiego Związku Strażackiego. Pierwsze zezwolenia na tworzenie związku strażackiego w zaborze rosyjskim pochodzą z 1916 r.

W dniach 8-9 września 1921 r. obradował w Warszawie I Ogólnopolski Zjazd Straży Pożarnych. Od 1925 r. w straży pojawiają się kobiety – pełnią rolę sanitariuszek. W 1927 r. w Kieleckiem powstała pierwsza żeńska drużyna samarytańska. Wzrost zainteresowania służbą w straży pożarnej w środowiskach kobiecych spowodował, iż w 1930 r. Zarząd Główny Związku Straży Pożarnych utworzył stanowisko referentki drużyn kobiecych.

Na początku XX wieku sytuacja bezpieczeństwa pożarowego w Zakroczymiu była bardzo trudna. Około 1910 r. odnotowano wzrost liczby pożarów na terenie starego miasta i okolic. Straty powstałe wskutek ognia były coraz większe. Taka sytuacja nie budziła żadnych objawów zaniepokojenia władz carskich. Nie brak było natomiast objawów niepokoju wśród mieszkańców Zakro-

czymia, zwłaszcza zaś wśród grupy postępowych działaczy, którzy widząc bierność władz carskich w zakresie bezpieczeństwa miasta, postanowili zorganizować straż pożarną. Pomysłodawcami założenia straży niosącej pomoc podczas klęsk ognia byli między innymi: ksiądz Józef Linkiewicz, rejent Rybicki oraz rolnicy: Poborski, Kostrzewski, Makowski. Inicjatywa stworzenia straży pożarnej znalazła pełne poparcie wśród społeczności Zakroczymia, czego efektem były rosnące szeregi młodych ludzi pragnących walczyć z czerwonym kurem. Znane są tylko niektóre ich nazwiska: Radecki, Piskorski, Szaber, Ziółkowski.

Sam werbunek chętnych do działania w straży pożarnej nie nastroczał kłopotów, jednakże jej zalegalizowanie napotykało na poważne bariery – władze carskie nie widziały potrzeby istnienia w Zakroczymiu Ochotniczej Straży Pożarnej. Inicjatorzy powołania straży pożarnej wykorzystali nadarzającą się sytuację, mianowicie oficjalny pobyt gubernatora. Wystąpili wówczas z prośbą o wydanie zgody na założenie Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu. Po długiej debacie i zapoznaniu się z przekonującymi argumentami grupy inicjatywnej, gubernator Korwa wydał zezwolenie bez gwarancji pomocy materialnej. Legalne już działania nabrały tempa. Wkrótce w kilku punktach miasta pojawiły się dzwonki alarmowe, wielu rolników zadeklarowało gotowość udostępnienia wozów i koni do przewozu sprzętu pożarniczego zakupionego z dobrowolnych składek mieszkańców.

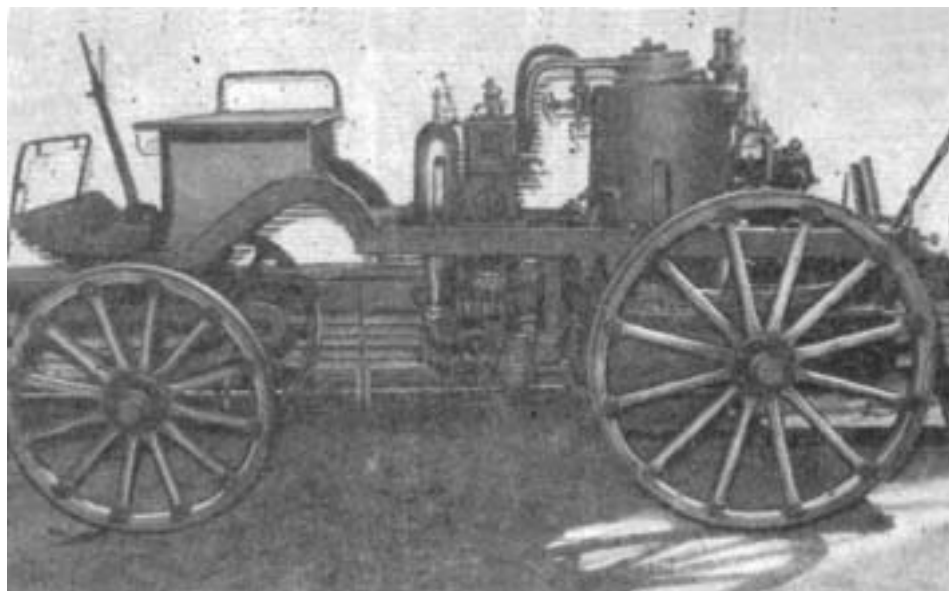
W marcu 1911 r. Ochotnicza Straż Pożarna w Zakroczymiu została zarejestrowana w odpowiednich urzędach. Od tego czasu pod opieką swego patrona – Świętego Floriana – strażacy niosą pomoc w chwilach zagrożenia.

Wydatną pomoc dla powstałej Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu okazał Józef Broszkiewicz, członek Straży Pożarnej Warszawa – Bródno. Nawiązawszy kontakt z władzami straży w Zakroczymiu, dostarczył łopaty, kaganki o pojemności 3 litrów oraz halabardy. Mimo trudności stan wyposażenia systematycznie poprawiał się a liczba członków wzrosła na tyle znacznie, że pozwoliło to na utworzenie 4 oddziałów. Najcenniejszym sprzętem była ręczna pompa, którą obsługiwało 4 strażaków.

Podczas działań wojennych sprzęt strażacki został całkowicie zniszczony. Pierwszym zadaniem dla strażaków w Zakroczymiu stała się odbudowa struktur a potem odtworzenie i uzupełnienie sprzętu. Do pracy aktywnie włączyło się wielu obywateli Zakroczymia, w szczególności zaś: Broszkiewicz, Szymankiewicz, Krasowski oraz byli członkowie straży. Dzięki ofiarności społeczeństwa wybudowano drewnianą remizę strażacką na terenie klasztoru, w której jedna sala przeznaczona była na miejsce działalności kulturalnej. Tu odbywały się przedstawienia amatorskie, niekiedy seanse filmowe oraz zabawy taneczne. Zdobyte dzięki tej działalności fundusze przeznaczono na zakup sprzętu strażackiego, w tym wozu, 2 pomp ssąco – tłoczących. Sytuacja finansowa straży

była na tyle trudna, iż dla zdobycia funduszy strażacy uciekali się do organizowania zbiórek ulicznych, loterii fantowych, zabaw ludowych. Władze sanacyjne, tak jak poprzednio carskie, nie finansowały potrzeb straży. Zdarzały się też nadużycia, czego przykładem jest sytuacja, gdy burmistrz Godwich zagarnął na potrzeby gminy 60.000 marek polskich uzyskanych z loterii a przeznaczonych na zakup mundurów i hełmów. Fakt ten nasuwa smutny wniosek o utrudnieniu ofiarnej działalności straży.

Trudności finansowe straży nie zniechęcały zakroczymian do wstępowania w jej szeregi, dzięki czemu w okresie międzywojennym jednostka liczyła 4 w pełni wyszkolone oddziały. Wsparcie moralne i materialne mieszkańców miasta i okolic przyczyniło się do założenia w 1924 r. dwudziestoosobowej orkiestry dętej. Instrumenty muzyczne zakupiono za pieniądze uzyskane ze sprzedaży blachy z rozebranej remizy strażackiej, która znajdowała się na terenie należącym do Ojców Kapucynów. Z myślą o nowej remizie zakupiono plac przy ulicy Kozianka. W szybkim tempie wybudowano nową remizę o wymiarach 15 x 10 m. Straż posiadająca w tym czasie orkiestrę dętą oraz sztandar uświetniała liczne uroczystości państwowe. Ochotniczą Strażą Pożarną kierowali wówczas Szymankiewicz, J. Broszkiewicz jako prezesi, zaś Dąbrowski, Osiecki, Krasowski, Głowacki jako naczelnicy. Warto pamiętać, że strażacy posiadali własną świetlicę znajdującą się przy magistracie, gdzie odbywały się zajęcia szkoleniowe oraz lekcje muzyki.

W Zakroczymiu istniała duża gmina żydowska. Według spisu z 1931 r. mieszkało tu 2055 obywateli narodowości żydowskiej. Prowadzili oni 155 skle-

pów. Ich budynki, podobnie jak zabudowania Polaków, w większości wykonane były z drewna. W takiej sytuacji przy zwartej zabudowie łatwo było o zaproszenie ognia. Nic zatem dziwnego, że w mieście wybuchło kilka groźnych pożarów. Jeden z nich miał miejsce w składzie aptecznym Józka Jarlichta. Znany jest następujący opis tego tragicznego zdarzenia: „w rannych godzinach w piątek, a był to ranek jesienny i dżdżysty, wydobywały się kłęby dymu z drogerii w centrum głównej ulicy Nowomiejskiej. Straż ogniowa mobilizuje się bardzo szybko, zaś pożar szaleje, grozi niebezpieczeństwem sąsiadującym ze składem aptecznym domom. Z płonących beczek z benzyną i baniek z oliwą wydobywa się ciemny duszący dym. Sprawność straży pozwoliła ugasić ogień, ale niestety nie obyło się bez ofiar śmiertelnych”. Ten tragiczny fakt doprowadził do wzrostu aktywności społecznej, co skutkowało utworzeniem na terenie Zakroczymia oddziału Ochotniczej Straży Pożarnej złożonego z młodych mężczyzn narodowości żydowskiej. W dokumentach zachowały się następujące nazwiska: Mendel Jarlicht, J. Kohm, A. Sotenberg, M. Szejnman, Ch. Rotsztejn

W 1932 r. z zarządu Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu ustąpił Szymankiewicz. Na jego miejsce powołano starszego felczera Sylwestra Fabiszewskiego, który sprawował tę funkcję do 1937 r. Szeregi straży szybko się powiększały. Nowymi członkami zostali między innymi: Bogdański, Goszcz, Dragański, Skrzeczkowski. W 1933 r. zmodernizowano część sprzętu gaśniczego – wyeksploatowaną i niewydajną pompę ręczną zastąpiono motopompą marki „Lis”. Podkreślić należy, że sprzęt ten zakupiono z funduszy własnych. Wyposażenie oddziałów Straży Pożarnej w Zakroczymiu w motopompę spowodowało zaliczenie jednostki do typu „KM”.

Działalność straży pożarnej wzbudzała szczególne zainteresowanie płci pięknej. I nie chodziło tylko o przystojnych i dzielnych strażaków, lecz przede wszystkim o ich służbę na rzecz mieszkańców miasta i okolic. W efekcie utworzono drużynę żeńską, której naczelnikiem została Z. Riabow.

Wrzesień 1939 r. i lata okupacji to najtragiczniejsze chwile w historii prastarego nadwiślańskiego grodu. Miasto zostało zniszczone w 87%, wielu jego mieszkańców faszysta bestialsko pomordowali, wśród nich znaleźli się aktywnie działający strażacy. Nieliczni włączyli się w działalność konspiracyjną przez co zostali wywiezieni do obozów koncentracyjnych, albo złożyli swoje życie w Forcie w Pomiechówku.

W 1944 r. zakroczymscy strażacy wraz ze swymi rodzinami nieśli pomoc wygnańcom z podstołecznych miejscowości, osadzonym po wybuchu powstania warszawskiego w Forcie nr 1 w Zakroczymiu.

Mściwy wróg nie oszczędzał nikogo i niczego. W gruzach legła również re-miza strażacka. Wkrótce potem hitlerowcy zrabowali sztandar i instrumenty muzyczne. Odwadze i ofiarności strażaków: Feliksa Chorosia, Wacława Skrzeczkowskiego, Jana i Stefana Ziółkowskich, Franciszka i Wacława Mat-

czaków i wielu innych zawdzięcza się uratowanie części sprzętu – paru bosaków, jednej motopompy i kilku odcinków węża. Sprzęt ten wielokrotnie wykorzystywany do gaszenia licznych pożarów był wyeksploatowany i dlatego wymagał naprawy i wymiany.

Rok 1945 przyniósł nie tylko upragnioną wolność, ale też zmiany polityczne i gospodarcze stawiające przed strażą pożarną nowe wyzwania i zadania. Rolę straży pożarnej w powojennym Zakrocymiu dostrzegali też członkowie Miejskiej Rady Narodowej, czego potwierdzenie stanowi zapis w protokole z dnia 16 lipca 1945: „Miejska Rada Narodowa podejmuje uchwałę dotyczącą odbudowy miasta ze zniszczeń wojennych i zleca opracowanie projektów i kosztorysów dla odbudowy budynków straży ogniowej”.

Miejska Rada Narodowa, widząc konieczność zapobiegania pożarom, pozytywnie ustosunkowała się do pisma Prezesa Straży Pożarnej w Zakrocymiu dotyczącego przyznania funduszy na remont taboru. Treść pisma na posiedzeniu Rady w dniu 28 września 1945 r. przedstawił radnym Przewodniczący MRN Bolesław Kwiatkowski, natomiast Feliks Choroś szczegółowo scharakteryzował stan taboru i wyposażenia. Miejska Rada Narodowa jednomyślnie postanowiła załatwić prośbę strażaków.

Kolejne decyzje Miejskiej Rady Narodowej związane ze sferą pożarnictwa pochodzą z dnia 22 marca 1947 r., a dotyczą zapobiegania pożarom, przez co zobowiązują właścicieli nieruchomości do zaopatrzenia się w sprzęt pożarowy (beczki z wodą, wiadra, bosaki, itp.)

Uchwała ta brzmiała następująco:

„Miejska Rada Narodowa w trosce o dobro publiczne jednogłośnie wprowadza na całym terenie gminy i miasta Zakroczym obowiązek posiadania i trzymania w ciągłym pogotowiu przez każdego z właścicieli (dzierżawców) sprzętu przeciwpożarowego, ustalonego przez odpowiednie władze straży. Co będzie przedmiotem kontroli przez przedstawicieli straży każdej wiosny.

Jednocześnie Miejska Rada chcąc odciążyć posiadaczy nieruchomości od nałożonych obowiązków ustala obowiązek wpłacania 20% sumy ubezpieczenia budynków dla tych właścicieli, którzy nie będą mieli możności zaopatrzenia się w konieczny sprzęt. Za pieniądze te miejscowa straż pożarna zakupi sprzęt i będzie wypełniała swoje obowiązki”. Na podstawie powyższego widać, że w kręgu zainteresowań władz samorządowych już w pierwszych miesiącach znajdował się problem sprawnej działalności straży pożarnej. Dlatego nie dziwi, że strażacy po raz trzeci w swej stosunkowo krótkiej historii musieli budować struktury, zdobywać sprzęt. Stanowisko prezesa objął F. Choroś ściśle współpracujący z S. Fabiszewskim, J. Broszkiewiczem. Do pracy włączyli się też: Jan Ziółkowski, Stefan Ziółkowski, Cz. Bogdański, Ksawery Goszcz, J. Dragański, J. Kurpiewski, S. Pisarski i wielu innych. Wkrótce utworzona została drużyna młodzieżowa.

Pierwszą poważną inicjatywą S. Fabiszewskiego i pozostałych strażaków było zorganizowanie zbiórki pieniędzy na budowę remizy. Aktywność strażaków, ofiarność mieszkańców oraz pomoc burmistrza Franciszka Kurpiewskiego, który przydzielił materiał budowlany sprawiły, że wkrótce na dawnym miejscu stanęła już nie drewniana, lecz murowana remiza. Jej budowa była potrzebą chwili, gdyż brakowało miejsca na składowanie ocalałego sprzętu. Aktywności starszego pokolenia strażaków w sferze gromadzenia środków finansowych na rozwój straży, wzrostowi skuteczności podczas gaszenia pożarów towarzyszyła szeroko zakrojona akcja werbunkowa prowadzona wśród młodzieży z myślą pozyskania nowych członków. Wtedy też Ochotnicza Straż Pożarna w Zakroczymiu otrzymała pełne wyposażenie.

W 1950 r. z własnych funduszy strażacy zakupili samochód „Ford Canada”. Fakt ten znacząco wpłynął na ukształtowanie się powszechnej opinii o wysokiej skuteczności strażaków podczas licznych akcji gaszenia pożarów.

Znacząco skrócony został czas dojazdu do pożaru. Możliwym stało się też udzielanie pomocy sąsiednim jednostkom. Oprócz tego strażacy prowadzili aktywną działalność w zakresie przeciwdziałania pożarom. Podczas przeglądów (wiosennego i jesienno) nie tylko sprawdzali stan porządków i sposobów zabezpieczenia przeciwpożarowego, ale też udzielali wskazówek, instruowali, zgodnie z Uchwałą MRN z dnia 22.03.1947 r. Tego typu działalność przyniosła znaczące efekty – liczba pożarów w Zakroczymiu i na terenie całej gminy zmalała.

Ważnym aspektem działalności OSP stała się współpraca ze Szkołą Podstawową w Zakroczymiu. Często organizowane konkursy spełniały ważne zadanie

wychowawcze – uczyły dzieci i młodzież właściwego obchodzenia się ze źródłami ognia i zasad postępowania na wypadek pożaru.

W 1956 r. OSP w Zakrocymiu otrzymała z Komendy Powiatowej samochód. Zastąpiono nim dotychczas używanego „Fordą Canadę”. Oba samochody miały wspólną cechę – były modelami przestarzałymi, a mimo to napełniały strażaków dumą. Uchwałą samorządu stary samochód przeznaczono do sprzedaży. Za uzyskane ze sprzedaży pieniądze zakupiono mundury wyjściowe.

W 1960 r. F. Choroś na mocy uchwały Zarządu Oddziału został powołany na stanowisko Naczelnika Rejonu. Sprawowaną przez niego funkcję przejął

J. Dzikowski. Udało się mu zorganizować liczącą 10 osób drużynę młodzieżową oraz powiększyć stan liczebny członków czynnych do 23.

W 1960 r. OSP w Zakrocymiu otrzymała nowocześniejszy samochód „GM” marki Star 25. W rezultacie intensywnych zajęć ćwiczeniowych jednostka z Zakrocymia stała się jedną ze skuteczniejszych i aktywniejszych na terenie powiatu. W dokumentach poinspekcyjnych znajdują się liczne zapisy potwierdzające ten fakt. Warto podkreślić, że zakroczymscy strażacy nie ograniczają się do profilaktyki przeciwpożarowej i udziału w akcjach gaszenia ognia, ale też wyróżniają się w licznych akcjach przeciwpowodziowych na terenie powiatu. Za działalność i zasługi na tym polu J. Dzikowski, J. Kocoł, A. Badurski, J. Bartczak otrzymali nagrody, słowa uznania i Odznakę Wzorowego Strażaka.

Zmianie uległa w tym czasie sytuacja lokalowa OSP w Zakrocymiu – część remizy została wynajęta na urządzenie stałego kina organizowanego przez Wojewódzki Zarząd Kin. W uchwale Zarządu OSP w Zakrocymiu z 1959 r. stwierdza się brak pomieszczenia na prowadzenie szkoleń teoretycznych, w związku z czym powstała inicjatywa dobudowania pomieszczenia przeznaczonego na świetlicę. Inicjatywę tę poparli wszyscy strażacy. Po uzyskaniu w 1962 r. zezwolenia na budowę w ramach czynu społecznego strażacy wzniesli świetlicę. Wartość ich prac oszacowano na kwotę 75.000 zł. W sposób szczególny wyróżnili się: J. Dzikowski, J. Kocoł, W. Małecki.

Kolejnym sukcesem OSP w Zakrocymiu było wykonanie pomostów wodnych w Pieczolugach.

Postawa pełna zaangażowania, poczucia odpowiedzialności, a przede wszystkim skuteczności podczas akcji gaśniczych przyniosła strażakom uznanie i szacunek społeczeństwa. Nie bez znaczenia był tu fakt włączania się do życia lokalnej społeczności w innych sferach. Budowanie ołtarza na Boże Ciało, warty przy Grobie Zmartwychwstałego jednoznacznie wskazują, że strażacy nie ulegli ideologii socjalistycznej, a swą misją czynili szeroko rozumiane służeńie społeczeństwu. Misję tę starali się wypełniać najlepiej jak potrafili.

W latach 1960 – 1967 strażacy ochotnicy prowadzili aktywną działalność szkoleniową – instruktazową w zakresie właściwego zabezpieczania zabudo-

wań przed pożarami, bezpiecznego obchodzenia się z urządzeniami i maszynami. Szczególnie cenne w ich działalności było objęcie swymi oddziaływaniami dzieci i młodzieży.

Rok 1967 zapoczątkował nową erę w życiu OSP w Zakroczymiu. Strażacy otrzymali samochód marki Star 25 typu 139 M. Wóz ten był po kapitalnym remoncie, a jego największym atutem było to, iż posiadał zapasy wody. Dzięki Powiatowej Komendzie Straży Pożarnej w Nowym Dworze Mazowieckim stan wyposażenia OSP w Zakroczymiu zwiększył się o motopompę M-40.

Ambicje strażaków rosły. W 1967 r. podjęto uchwałę w sprawie jubileuszu oraz ufundowania sztandaru dla OSP. Poprzedni sztandar ukrywany podczas wojny przez F. Chorosia, W. Matczaka i F. Matczaka dostał się w 1940 r. w ręce faszystów. Jego losy są do dzisiejszego dnia nieznane. Inicjatywa została poparta przez władze państwowe, aktywnych członków i weteranów OSP oraz społeczność Zakroczymia. Powołano komitet organizacyjny, w którego skład weszli: Ryszard Dąbrowski – Prezes Zarządu OSP w Zakroczymiu, Józef Broszkiewicz – weteran OSP, F. Choroś – komendant rejonowy, Jan Dzikowski – naczelnik OSP oraz Stanisław Budek – przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej w Zakroczymiu. Komitet organizacyjny z ogromnym zaangażowaniem przystąpił do realizacji zadań. Termin wręczenia sztandaru ustalono na dzień 15 października 1967 r. Pracownia w Warszawie wykonująca sztandar zobowiązała się zakończyć prace na początku października.

Na uroczystość przekazania sztandaru przybyli licznie zaproszeni goście: Prezes Zarządu Okręgu Wojewódzkiego Związku Ochotniczej Straży Pożarnej inż. Edmund Suchnicki, Inspektor Zarządu Okręgu kpt. Czupryński, przedstawiciel Zarządu Głównego Związku Ochotniczej Straży Pożarnej kpt. poż. Brodowski, prezes Zarządu Oddziału M. Moniewski, kierownik Wydziału Spraw Wewnętrznych Prezydium Powiatowej Rady Narodowej – Górski, Sekretarz Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Stefan Malczyński, Sekretarz Powiatowy PZPR A. Orłowski. Komendę Powiatową Milicji Obywatelskiej reprezentował kpt. Zawada. Przedstawicielami władz miejscowych byli: S. Budek, J. Rak, S. Stępiński, St. Klarżuk. Przybyły też delegacje jednostek OSP z Pomiechówka, Łomianek, Sowiej Woli, Leoncina. Uroczystość uświetniła orkiestra wojskowa z Modlina Twierdzy.

Początek uroczystości przekazania sztandaru stanowiło przyjęcie raportu przez inż. Suchnickiego od komendanta placu Zygmunta Konwerskiego, po czym przy dźwiękach marsza odbył się przegląd oddziałów. Zaraz potem wciągnięto flagę na maszt a następnie odegrano hymn państwowy. Prezes Zarządu OSP R. Dąbrowski przywitał uczestników uroczystości, przedstawił też kronikę OSP w Zakroczymiu.

Kulminacyjnym punktem uroczystości było przekazanie sztandaru przez Przewodniczącego Prezydium Miejskiej Rady Narodowej St. Budka na ręce

Jana Dzikowskiego. Następnie dokonano dekoracji sztandaru Złotym Medalem. Zasłużeni członkowie i weterani OSP otrzymali „Medale Zasługi”, „Medale Wzorowego Strażaka” oraz odznaki za wysługę lat. Po okolicznościowych przemówieniach odbyła się defilada. Uroczystość zakończono zabawą taneczną.

Strażacy na szczęście nie spoczęli na laurach. W poczuciu dobrze spełnianego obowiązku kontynuowali prowadzenie pracy szkoleniowej oraz działalność związaną z propagowaniem zagadnień ochrony przeciwpożarowej.

Z tego okresu pochodzi pamiętna wystawa plakatu „Straż w walce z czerwonym kurem”. Aktywna działalność oraz wysoki poziom wyszkolenia strażaków sprawiły, że OSP w Zakroczymiu uznana została za jedną z najsprawniejszych jednostek w powiecie.

W 1969 r. jednostka OSP gości na swoim terenie przedstawicieli strażaków ukraińskich. Podczas spotkania wymieniono doświadczenia – głównie z zakresu ochrony przeciwpożarowej, zaprezentowano osiągnięcia. Goście uczestniczyli też w pokazie ćwiczeń sprawnościowych.

W 1970 roku istniał oddział OSP kobiecy, nawiązujący do tradycji międzywojennej. Skupiał 12 pań, co jest udokumentowane deklaracjami, gdzie każda złożyła oświadczenie: „postanowienia statutu Stowarzyszenia Ochotniczej Straży Pożarnej są mi znane i zobowiązuję się je przestrzegać”. Od momentu podpisania panie w OSP zajęły się głównie ochroną przeciwpożarową. Szczególną uwagę zwrócono na współpracę ze szkołami.

Lata siedemdziesiąte to okres wielu zmian w kraju, które nie ominęły również straży. W 1972 r. pod zarząd gminy Zakroczym przyłączono 16 wsi z liczbą 677 gospodarstw rolnych. Zmiany administracyjno – terytorialne wpłynęły bezpośrednio na stan i strukturę straży pożarnej, gdyż przyłączono Zakładową Ochotniczą Straż Pożarną z Ośrodka Szkoleniowo – Produkcyjnego Polskiego Związku Głuchych „Promena” w Smoszewie oraz OSP w Trębkach Nowych. Sytuacja ta wręcz wymusiła konieczność określenia obszaru działania dla poszczególnych OSP. W rezultacie OSP w Zakrocymiu obejmowała swym działaniem miasto oraz 8 okolicznych wsi z liczbą 690 gospodarstw. Zasięg działania OSP w Trębkach Nowych obejmuje 7 wsi liczących ogółem 417 gospodarstw. Teren działania Zakładowej Straży Pożarnej w Smoszewie to przede wszystkim Zakład Szkoleniowo – Produkcyjny PZG „Promena”. Dodatkowo Straż Zakładowa w Smoszewie obejmowała swym działaniem wieś liczącą 25 gospodarstw rolnych.

Dokonane zmiany o charakterze organizacyjno – terytorialnym spowodowały konieczność intensywnego przeszkolenia wszystkich członków, by byli gotowi skutecznie współdziałać ze sobą. Prewencja przeciwpożarowa obejmowała w dalszym ciągu propagowanie zasad bezpiecznego obchodzenia się z ogniem oraz różnorodnymi urządzeniami, jak również stały nadzór nad gospodarstwami rolnymi, instytucjami i zakładami produkcyjnymi.

W 1973 r. został powołany Zarząd Miejsko – Gminny w Zakrocymiu. W skład Zarządu weszli przedstawiciele wszystkich jednostek działających na terenie gminy. Podstawą działalności była instrukcja wydana przez Powiatową Komendę Straży Pożarnej.

Rok 1974 upłynął pod hasłem współzawodnictwa w zakresie działalności prewencyjno – propagandowej o tytuł najlepszej OSP w rejonie. Zajęcie IV miejsca dawało satysfakcję, ale przede wszystkim zmobilizowało strażaków do działania. Efekty przyszły już w roku następnym.

1 czerwca 1975 r. przyniósł reformę administracyjną kraju, co pociągnęło za sobą konieczność dokonania zmian w strukturze OSP. W zmienionej sytuacji administracyjnej powołano Zarząd Stołeczny Związku OSP. OSP z Zakroczy-

mia w dowód uznania dla wyszkolenia strażaków została powołana przez Stołeczną Komendę Straży Pożarnej do batalionu obwodowego straży. Strażacy otrzymali radiostację, dzięki czemu zaistniała możliwość łatwego kontaktowania się z Komendą Stołeczną Straży Pożarnej oraz XVIII Oddziałem Straży Pożarnej w Nowym Dworze Mazowieckim. Nie trzeba wyjaśniać, jak wielkie znaczenie miał ten fakt w przypadku zaistnienia pożaru.

Rok 1975 postawił strażaków z Zakroczymia przed wielką próbą. 14 grudnia w godzinach nocnych wybuchł pożar w budynku zamieszkanym przez 24 rodziny. Miejscowi strażacy, borykający się z brakiem wody, nie byli w stanie opanować sytuacji. Do akcji włączyły się sąsiednie jednostki oraz wojsko. Dopiero nad ranem, około godziny 5., udało się pokonać czerwonego kura. Na szczęście obyło się bez ofiar w ludziach, choć straty materialne były ogromne. Społeczność Zakroczymia zrozumiała, jak wielkie znaczenie ma działalność prewencyjna, a przede wszystkim wyposażenie i umiejętności strażaków. Dla członków OSP to tragiczne wydarzenie stało się bodźcem mobilizującym do intensywniejszej pracy.

Lata 1975 – 1976 przynoszą niepowetowane straty – na wieczną służbę odeszli: Józef Broszkiewicz, Wacław Skrzeczkowski, Jan Choroś, Ksawery Goszcz. Wszystkich żegnali zasmuceni koledzy z OSP. Żegnały ich też dźwięki syren.

W roku 1976 odbył się I Zjazd Zarządu Miejsko – Gminnego, co stało się okazją do podsumowań i określenia kierunków dalszych działań. Podkreślić należy, iż straż wzbogaciła się w tym czasie o nowy sprzęt – węże, toporki, łączniki oraz buty, hełmy, kurtki i ubrania bojowe.

Rok 1977 rozpoczyna kolejny etap działalności straży wyznaczony przez przyjęty nowy Statut OSP. Przynosi też zwiększenie terenu objętego działaniem oraz wzrost (do 775) liczby nadzorowanych gospodarstw. W tymże roku odbył się także I Zjazd Związku OSP Zarządu Stołecznego. Jednostkę z Zakroczymia reprezentował Ryszard Dąbrowski, który w swoim wystąpieniu przedstawił aktualną sytuację straży oraz uwypuklił problem braku samochodów.

W tym czasie, przy wydatnym wsparciu Dyrektora Spółdzielni p. Z. Choroś, postanowiono gromadzić materiały na budowę dodatkowego garażu. W przypadku zakroczymskich strażaków droga od pomysłu do realizacji była bardzo krótka; wkrótce więc przystąpiono do prac budowlanych.

W maju 1979 r. strażacy z Zakroczymia odnieśli znaczący sukces w sportowo – pożarniczych zawodach rejonowych – zajęli 3. miejsce (startowały 24 jednostki). Wielkim wyróżnieniem był też udział 2 VI 1979 r. w zakresie zabezpieczenia pożarowego podczas wizyty Jana Pawła II w ojczyźnie.

W uznaniu zasług – „za ofiarność i gotowość bojową”, które mocno akcentował Komendant Rejonowy Straży Pożarnej mjr Grzegorz Jezierski – OSP w Zakroczymiu otrzymała samochód gaśniczy LGM „Żuk” po remoncie.

Lata 1980 i 1981, lata licznych konfliktów społeczno – gospodarczych w kraju – przyniosły strażakom nowe wyzwania i liczne sukcesy. Strażacy, spośród których wyróżnili się: J. Kobuszewski, Jackowski, Bralski, K. Bronowski, Wiśniewski, wykonali szereg prac remontowych: pokryli dach strażnicy, oczyścili zbiorniki wodne, utwardzili drogę dojazdową do strażnicy.

18 stycznia 1981 r. odbyło się Walne Zebranie Sprawozdawczo – Wyborcze. W wyniku głosowania na stanowisko naczelnika OSP wybrano Jana Kobuszewskiego, człowieka pełnego energii i charyzmy, wielkiego społecznika, który postawił sobie za cel porwać OSP do czynu. W krótkim czasie szeregi OSP powiększyły się, w tym także o drużynę młodzieżową. Kontynuowano przeglądy przeciwpożarowe, przeprowadzono remont strażnicy, zakupiono mundury dla drużyny młodzieżowej. Akcją prewencyjną wśród młodzieży „dowodziła” jedyna kobieta w straży – p. H. Deręgowska. W ciągu roku strażacy 17 razy wyjeżdżali do pożarów, podczas gaszenia których wyróżniali się wysoką sprawnością i skutecznością, za co OSP jako jednostka oraz wyróżniający się członkowie (J. Kobuszewski, M. Szynkler, Z. Bralski) zostali wyróżnieni przez Komendę Główną OSP. Sukcesem zakończył się też udział w zawodach sportowo – gaśniczych – zakroczymianie zajęli w nich 3. miejsce.

Podkreślić należy, iż był to wyjątkowo trudny okres dla wszystkich Polaków – protesty, strajki, w końcu stan wojenny. Jego wprowadzenie oznaczało rozwiązanie wszystkich organizacji. Nikt jednak nie zwolnił strażaków z obowiązku niesienia pomocy i ratunku w chwilach zagrożenia mienia oraz zdrowia i życia ludzi. Strażacy udowodnili to, biorąc udział w akcjach ratunkowych także poza granicami gminy, m.in. w Choszczówce i Józefowie.

W roku 1982 w uznaniu zasług dla rozwoju OSP oraz za wysługę lat druh Jan Kobuszewski został odznaczony Srebrnym Medalem Zasługi dla Pożarnictwa. Druh K. Bronowski otrzymał Brązowy Medal. Z szeregów OSP na wieczną służbę odeszli: Henryk Zalewski, Stanisław Kobuszewski, Ryszard Franiewski i Józef Kurpiewski.

W listopadzie 1983 r. na posiedzeniu Zarządu OSP podsumowano stan realizacji zadań. Podkreślono konieczność jeszcze większego zaangażowania. Z zadowoleniem przyjęto nawiązanie współpracy z braćmi z klasztoru OO. Kapucynów, którzy włączyli się do akcji szkolenia młodzieży na temat bezpieczeństwa pożarowego. Za sukces uznano zakup autokaru, by świadczyć usługi transportowe dla klubu sportowego.

Największym i najważniejszym zadaniem, a jednocześnie wielkim przeżyciem był udział strażaków z OSP w Zakroczymiu w zapewnianiu bezpieczeństwa podczas wizyty Ojca Świętego w Warszawie (16 – 17 czerwca 1983 r.) O rzetelnie spełnionym obowiązku zaświadczać specjalne podziękowania, które nadeszły od Komendanta Rejonowej Komendy Straży – mjr. Grzegorza Jezierskiego.

Decyzją Naczelnika Miasta i Gminy Jan Kobuszewski został powołany na stanowisko Komendanta Miejsko – Gminnego.

Smutnym wydarzeniem dla całej rodziny strażackiej było odejście na wieczną służbę druha Tadeusza Wyzińskiego oraz długoletniego naczelnika OSP, Komendanta Miejsko – Gminnego Jana Dzikowskiego.

W 1985 r. oprócz działalności statutowej strażaków absorbuje częściowy remont strażnicy. Większość prac wykonał Zakład Usług Budowlanych w Zakroczymiu.

Kolejne lata przynoszą zmiany personalne oraz ... liczne sukcesy.

W latach 1987 – 1991 funkcję naczelnika OSP w Zakroczymiu pełnił Józef Bartczak. Na stanowisko zastępcy naczelnika wybrany został podczas zebrania sprawozdawczo – wyborczego Edward Łuszczyński. Był on także konserwatorem sprzętu silnikowego.

Rok 1988 obfituje w sukcesy. Najpierw OSP w Zakroczymiu zajmuje I miejsce w Rejonowych Zawodach Pożarniczych (XVIII kompania). Potem przychodzi kolejne osiągnięcie – 3. miejsce we współzawodnictwie statutowym. Uznanie OSP w Zakroczymiu za jedną z grupy najlepszych jednostek w rejonie owocuje przyznaniem nagrody rzeczowej w postaci 10 mundurów wyjściowych. Największą radość sprawiło strażakom wyróżnienie od Komendanta Rejonowego Straży Pożarnych – samochód bojowy ciężki Jelcz GPBA 6/32.

W 1989 r. OSP powtórzyli swój sukces, zajmując I miejsce w Rejonowych Zawodach Pożarniczych.

W 1991 r. strażacy wykazali się pracami na rzecz lokalnej społeczności. W czynie społecznym wybudowali odcinek prowadzący od ul. O.H. Koźmińskiego na cmentarz.

W 1992 r. strażacy z OSP w Zakroczymiu ponownie zaznaczyli swą działalność na forum ogólnopolskim. Sekcja jednostki została oddelegowana przez Komendanta Wojewódzkiego Straży Pożarnych do wzięcia udziału w gaszeniu największego wówczas pożaru w Europie, który miał miejsce w Kuźni Raciborskiej. W dowód uznania za odwagę i wzorowe wywiązanie się z powierzonych zadań druhowie: Edward Łuszczyński, Tomasz Skrzyński, Henryk Mańkowski, Robert Ziółkowski zostali odznaczeni „Złotymi Medalami za Zasługi dla Pożarnictwa”.

Wpłynęła też pochwała od Ministra Spraw Wewnętrznych Andrzeja Milczanowskiego dla całej jednostki OSP za ofiarność i poświęcenie podczas wykonywania obowiązków służbowych, szczególnie zaś podczas gaszenia pożarów spowodowanych suszą. Wymiernym dowodem uznania władz było przekazanie OSP w Zakroczymiu pięcioletniego samochodu marki „Jelcz”, co niewątpliwie miało wpływ na skuteczność działania podczas akcji gaśniczych.

Rok 1994 upływa pod znakiem sukcesów. Jednym z nich było zajęcie 1. miejsca w Rejonowych Zawodach Pożarniczych OSP przez XVIII kompanię.

Wkrótce przyszedł następny sukces – 1. miejsce w „Przeglądzie stanu technicznego pojazdów samochodowych i sprzętu pożarniczego”. Wiosną OSP Zakroczym zajęła wysoką lokatę w zawodach sportowych pod kryptonimem „Wiosna 1994” w Nowym Dworze Mazowieckim. Z okazji 55. rocznicy Obrony Zakroczymia dla upamiętnienia poświęcenia strażaków w 1939 r. oraz podczas okupacji, OSP Zakroczym została odznaczona Medalem Pamiątkowym.

W 1995 r., dzięki zajęciu 2. miejsca w Powiatowych Zawodach Ochotniczych Straży Pożarnych, stan wyposażenia w sprzęt gaśniczy zwiększył się o piłę spalinową marki „Partner 351”, która była nagrodą za tę lokatę. W tym samym roku Urząd Wojewódzki przeznaczył znaczną kwotę na wyposażenie dla szczególnie wyróżniających się jednostek OSP. Wśród laureatów znalazła się OSP Zakroczym, która z rąk V-ce Wojewody Władysława Tokarskiego otrzymała 35 milionów ówczesnych złotych. Ze środków tych zakupiono motorolę, radiostację, buty i mundury.

W pamięci mieszkańców Zakroczymia rok 1995 kojarzy się z wielkim festynem strażackim zorganizowanym 24 września 1995 r. w 85. rocznicę istnienia. Tego samego dnia w Zakroczymiu odbył się też kolejny zjazd kombatan-tów – obrońców Zakroczymia we wrześniu 1939 r. Uroczystość rozpoczęła się w kościele parafialnym.

Mszę świętą odprawił i homilię wygłosił ksiądz doktor B. Sałkowski. Po nabożeństwie strażacy i pozostali uczestnicy przemaszerowali na Rynek pod „Pomnik Latarnię”, przy którym odbyła się uroczysta zbiórka strażaków z Zakroczymia i okolic. Orkiestra odegrała hymn państwowy. Prezes Gminnej OSP K. Bodzak i naczelnik E. Łuszczyński przeprowadzili zbiórkę zgodnie z tradycją i ceremoniałem. Następnie Prezes powitał zaproszonych gości, władze miasta oraz przybyłych na uroczystość mieszkańców. Najważniejszym punktem było wręczenie odznaczeń druhom: Szynklerowi, Łęckiemu i M. Golejewskiemu, i in.. Po dekoracji odznaczonych głos zabrał S. Ibek reprezentujący Regionalne Towarzystwo Gospodarcze – współorganizatora festynu.

Składając pod pomnikiem wiązanek kwiatów, strażacy oddali hołd bohaterom września 1939 r., podkreślili swą duchową łączność z tymi, którzy stanęli w obronie honoru, Boga i ojczyzny nie wahając się poświęcić życia.

Kolejna część imprezy odbyła się nad Wisłą. Uplłynęła pod znakiem konkursów sportowo – rozrywkowych, dobrej muzyki i tańców.

14 kwietnia 1995 r. decyzją nr 1/19/KRSG Komendanta Głównego Państwowych Straży Pożarnych nadbrygadiera Feliksa Deli włączono jednostkę OSP Zakroczym do Krajowego Systemu Gaśniczego.

Lata 1998 – 2001 to okres kiedy prezesem OSP Zakroczym był Marek Golejewski, zaś Komendantem E. Łuszczyński. Zarząd stanowili: T. Skowroński, E. Łuszczyński, S. Łęcki, A. Pisarski.

Wiele czasu i wysiłku strażacy poświęcają na uregulowanie stosunków i aktów prawnych dotyczących budynków oraz placu przed strażnicą, który został przejęty w wieczystą dzierżawę. W tym czasie przeprowadzono kapitalny remont budynku, w którym wcześniej mieściło się kino, urządzono salę świetlicową, postawiono boks garażowy, zaś przy współpracy z Zarządkiem Gminy wykonano przyłącza kanalizacyjne, co umożliwia właściwe funkcjonowanie budynków oraz ich modernizację. Kapitałnemu remontowi poddano samochód marki „Star”, przy czym ponad 55% kosztów pokrył Urząd Gminy.

W roku 2000 z otrzymanej od Komendy Głównej dotacji zakupiono motopompę „NIAGARA” oraz agregat prądowrczy.

Trzecie miejsce w Powiatowych Zawodach Sportowo – Pożarniczych Ochotniczych Straży Pożarnych to największy sukces jednostki w 2001 r.

W latach 1987 – 2001 następowały częste zmiany personalne na stanowisku Prezesa OSP w Zakroczymiu. W wymienionym czasie funkcję prezesa pełnili: Jan Kobuszewski, Ireneusz Damięcki, Dariusz Ślaskiewicz, Krzysztof Kowalczyk, Adam Stankiewicz, Marek Golejewski, Krzysztof Bodzak.

23 lutego 2001 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo – wyborcze OSP Zakroczym, zaś 6 kwietnia posiedzenie konstytuujące Zarządu Gminnego OSP Zakroczym.

W zebraniu wzięło udział 24 członków, co stanowi 68,6% ogółu strażaków. Za udzieleniem absolutorium ustępującemu Zarządowi opowiedziały się 23 osoby. W wyniku przeprowadzonego głosowania jawnego skład osobowy Zarządu OSP Zakroczym przedstawia się następująco:

Prezes – Henryk Ruszczyk

Naczelnik – Edward Łuszczynski

Zastępcą Naczelnika – Tadeusz Skowroński

Sekretarz – Lech Łodej

Skarbnik – Beata Pakulska

Na posiedzeniu konstytuującym w dniu 6 kwietnia 2001 ukonstytuował się Zarząd Gminny OSP Zakroczym w następującym składzie:

Prezes Zarządu Gminnego – Henryk Ruszczyk

I V-ce prezes – Marek Dobczyński

II V-ce prezes – Jerzy Siek

Komendant Gminny – Lech Łodej

Sekretarz – Krystyna Kaczor

Skarbnik - Beata Pakulska

Członkowie – Krzysztof Młotkowski, Stanisław Łukaszewski,

Wojciech Lipka, Czesław Szewczyk

Postanowiono rozbudować i zmodernizować istniejący budynek OSP w Zakroczymiu. Zaplanowano powstanie piętrowego budynku z myślą stworzenia

centrum kulturalno – oświatowego. Dotychczas przebudowano dawną salę kinową, zorganizowano świetlicę, urządzono garaż.

W minionym roku jednostka OSP Zakroczym zajęła 3. miejsce w Powiatowych Zawodach Pożarniczych Ochotniczych Straży Pożarnych. Na uwagę zasługuje fakt znacznego odmłodzenia szeregów straży. Grupa druhów o długim stażu, druhów, którzy byli twórcami sukcesów jest nieliczna. Stanowią ją: Józef Bartczak, Stefan Deręgowski, Zygmunt Klonowski, Jan Skrzyński, Tadeusz Skowroński.

Na rok 2002 przypadł wspaniały jubileusz 90 lecia istnienia OSP Zakroczym. Uroczystość przebiegała według przygotowanego scenariusza. Rozpoczęło ją uformowanie szyku (sztandary, druhowie i goście) przed Kościołem Parafialnym – Podwyższenia Krzyża Świętego. Mszę Świętą odprawił oraz homilię wygłosił ksiądz kanonik Zbigniew Adamkowski – proboszcz zakroczymski. Myśl przewodnią homilii stanowiła praca dla drugiego człowieka i związane z nią poświęcenia. Następnie na Rynku przed „Pomnikiem Latarnią” dokonano przeglądu pododdziałów, podniesiono flagę państwową, odegrano hymn państwowy. Gości powitał oraz okolicznościowe przemówienie wygłosił Burmistrz Gminy Zakroczym Henryk Ruszczyk. Historię OSP Zakroczym przedstawił Kazimierz Szczerbatko. Po odczytaniu uchwały o nadaniu odznaczeń nastąpił akt dekoracji, po czym odbyła się defilada ulicami miasta do strażnicy, gdzie dokonano poświęcenia świetlicy strażackiej.

W dniu 7 marca 2003 roku zostało zwołane walne zebranie sprawozdawcze z działalności Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu za rok 2002. Omówiono realizację zadań w okresie sprawozdawczym oraz plany działalności i budżet na rok 2003. Wiele uwagi poświęcono zagadnieniu dalszej rozbudowy strażnicy w Zakroczymiu. Godne podkreślenia jest duże zaangażowanie się władz miasta, sponsorów lokalnych oraz samych członków straży w akcję finansowego wsparcia rozbudowy obiektu.

Scenariusz obchodów 90 rocznicy powstania Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu – 9 września 2001 r.

1. D-ca ustawia „szyk” przed Kościołem (na terenie Kościoła w kolejności sztandary, druhowie, goście), (dla gości miejsce w Prezbiterium).
2. Wejście do Kościoła
(orkiestra wcześniej w Kościele).
3. Wyjście z Kościoła
(Strażacy w tył zwrot, przepuszczają sztandary i maszerują na wyznaczone miejsce na placu przed Kościołem).
4. Zajęcie miejsc według szkicu.
5. Pododdziały BACZNOŚĆ, pododdziały na prawo patrz.

D-ca uroczystości kpt. Kwasiborski melduje pododdział do uroczystości obchodów 90-lecia OSP Zakroczym.

- przegląd pododdziałów
- zajęcie miejsc na trybunie honorowej
- podniesienie flagi na maszt

D-ca pododdziały BACZNOŚĆ, pododdziały na prawo patrz. Poczet flagowy BACZNOŚĆ, do podniesienia flagi państwowej MARSZ.

(poczet maszeruje jeden krok przed drabinę zatrzymuje się i przyczepia flagę, cała trójka salutuje).

- Prezes p. Ruszczyk – krótkie przemówienie powitalne
- Krótka historia OSP.

6. D-ca pododdziały BACZNOŚĆ, odczytuje uchwałę o nadaniu odznaczenia, Orkiestra gra, hasło „Słuchajcie wszyscy”

- Odczytywanie uchwały
- D-ca Poddz. Na prawo patrz, poczet sztandarowy BACZNOŚĆ – do dekoracji złotym Znakiem za zasługi dla POŻ. MARSZ
(poczet zatrzymuje się 10 kroków przed trybuną, narrator prosi osobę do aktu dekoracji, w asyście D-cy dekoruje).

Prezentacja odznaczenia

- D-ca Poczet do prezentacji i odznaczenia MARSZ (orkiestra gra).
- Do prezentacji.
- D-ca Pododdziały BACZNOŚĆ, Pododdziały SPOCZNIJ.
- D-ca Pododdziały BACZNOŚĆ, odczytać uchwałę o odznaczeniu druhów medalami okolicznościowymi.
- D-ca Pododdziały SPOCZNIJ.
- Proszę o wręczenie odznaczeń Prezesa Zarządu Głównego Związku OSP.
- Przemówienia gości.
- Odprowadzenie sztandaru.
- Defilada.
- Poświęcenie nowo-odremontowanej świetlicy OSO oraz uroczyste spotkanie członków OSP Zakroczym i innych jednostek z gośćmi na uroczystość.

**Lista osób zaproszonych na 90-lecie OSP Zakroczym
w dniu 09 września 2001 r.**

1	Waldemar Pawlak	Prezes Zarządu Głównego ZOSP RP
2	Jadwiga Zakrzewska	Podsekretarz Stanu w MON
3	Gen. Brygadier Zbigniew Meres	Komendant Zarządu Gł. PSP Szef Obrony Cywilnej
4	Wadim Karpiński	Naczelnik wydziału Kwatermistrzowsko-Finans. KG PSP
5	Nadbryg. Roman Kazimierczak	Komendant Wojewódzki PSP
6	Witold Sojka	Prezes Zarządu Wojewódzkiego ZOSP RP
7	Zbigniew Kaliszyk	Pełnomocnik Prezesa Zarządu Woj. OSP
8	Ks. Kpt. Krzysztof Jackowski	Kapelan Stażaków woj. Mazowieckiego
9	Maria Kowalska	Prezes Zarządu Powiatowego PSP
10	Zbigniew Zarański	V-ce Prezes Zarządu Powiatowego PSP
11	Bogdan Markowski	V-ce Prezes Zarządu Powiatowego PSP
12	Andrzej Hiszpański	Komendant PSP Powiatowy (mł. bryg. inż.)
13	Mariusz Torbus	Z-ca
14	Andrzej Wyszyński	Kadra Powiatowa PSP – Nowy Dwór Maz.
15	Kpt. Andrzej Kowalski	Kadra Powiatowa PSP – Nowy Dwór Maz.
16	bryg. Zbigniew Kątny	Kadra Powiatowa PSP – Nowy Dwór Maz.
17	Maciej Mioduszewski	Kadra Powiatowa PSP – Nowy Dwór Maz.
18	Zbigniew Tarnowski	Kadra Powiatowa PSP – Nowy Dwór Maz.

-
19	Przedstawiciele OSP Czosnów	
20	Przedstawiciele OSP Nowy dwór Mazowiecki	
21	Przedstawiciele OSP Kazuń	
22	Przedstawiciele OSP Nasielsk	
23	Marek Papuga	V-ce Prezes WFOŚ i GP
24	Andrzej Łuszczewski	Prezes Agencji Rynku Rolnego
25	Janusz Byliński	Prezes Zarządu
26	Adam Janas	Starosta Powiatu
27	Jacek Kowalski	Burmistrz Nowego Dworu Mazowieckiego
28	Waldemar Majchrzak	Przewodniczący Rady Miasta Nowy Dwór Maz.
29	Eugeniusz Wójcik	Komendant Powiatowej Policji
51	Stanisław Kędziora	Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa w Powiecie
52	Eugeniusz Rusek	Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa Nowy Dwór Maz.
30	Jan Misiun	Wójt Gminy Pomiechówek
31	Jerzy Szejnert	Przewodniczący Rady Gminy Pomiechówek
32	Antoni Krężlewicz	Wójt Gminy Czosnków
33	Marek Zieliński	Przewodniczący Rady Gminy Czosnków
34	Józef Mossakowski	Wójt Gminy Leoncin
35	Antoni Gruszka	Przewodniczący Rady Gminy Leoncin
36	Bernard Dariusz Mucha	Burmistrz Miasta i Gminy Nasielsk
37	Grzegorz Duchnowski	Przewodniczący Rady Miasta i Gminy Nasielsk
38	Przedstawiciele władz Gminy Zakroczym	Radni
39	Hanna Godlewska	Z-ca Burmistrza
40	Teresa Graczyk	Skarbnik Gminy
53	Długoletni działacze OSP Zakroczym:	
54	Antoni Ruszczyk	
55	Władysław Ruszczyk	
56	Albin Badurski	
57	Stanisław Badurski	
58	Henryka Pisarska	
59	Bronek Bogdański	
60	Zygmunt Klusiewicz	
61	Jerzy Jackowski	
62	Eugeniusz Ziółkowski	
63	Halina Deręgowska	
64	Stefan Deręgowski	

65	Jan Skrzyński	
66	Franciszek Choroś	
67	Członkowie Zarządu OSP	Zakroczym, Trębki Nowe, Wojszyce
41	Ks. Dziekan Zbigniew Adamkowski	Proboszcz Zakroczymia
42	Jarosław Kaczyński	Poseł na Sejm
43	Zbigniew Świątkowski	Poseł na Sejm
44	Lech Kaczyński	Poseł na Sejm
45	Ludwik Dorn	Poseł na Sejm
68	Andrzej Rogalski	Naczelnik Transportu Samoch. Kom. Gł. Policji
69	Bogdan Kołakowski	Biuro Bezpieczeństwa Narodowego
70	Antoni Czapski	Komendant Powiatowy PSP Płońsk
46	Hubert Banasiak	PZU „Życie” S.A. dyrektor
47	Achmed Jadou	Kierownik Pogotowia
48	Janusz Kozłowski	Prezes Banku Spółdzielczego w Nowym Dworze Maz.
71	Remigiusz Krawieczynski	V-ce Prezes Banku Spółdzielczego
72	Ewa Stypik-Skiba	Przewodnicząca Rady Banku Spółdzielczego
73	Zofia Wasiak	Dyrektor Oddziały Banku Spółdzielczego w Zakroczymiu
74	Tomasz Kołakowski	Prezes RSP
75	Wacław Bodzak	Kierownik Przychodni Rejonowej w Zakroczymiu
76	Stanisław Murawski	Prezes SOW W Nowym Dworze Maz.
49	Tomasz Salicki	Kierownik Rewirów Dzielnicowych Policji w Zakroczymiu
77	Osoby wspierające OSP Trębki Nowe	Mirosław Szeląg, Andrzej Dobczyński, Jan Serwatka, Stanisław Głos.
78	Osoby wspierające OSP Wojszyce	Wiesław Sałek, Teresa Zaciewska, Andrzej Lenart, Roman Kowalczyk.
79	Osoby wspierające OSP Zakroczym	Maciej Kostrzewski, Zbigniew Kaczor, Anna Lewicka, Leonard Jackiewicz, Bogdan Bogdański, „AMERS” <i>Maryś Zakrzewski</i>

2. Kaczmarczy Daniel OSP Zakroczym

3. Chojnacki Łukasz	OSP Zakroczym
4. Kapisz Michał	OSP Zakroczym
5. Dierżanowski Rafał	OSP Zakroczym
6. Fałęcki Piotr	OSP Zakroczym
7. Krzemiński Robert	OSP Zakroczym
8. Młynarki Robert	OSP Trębki Nowe
9. Gruda Adam	OSP Trębki Nowe
10. Dobczyński Marek	OSP Trębki Nowe
11. Markiewicz Bogdan	OSP Trębki Nowe
12. Rogacki Hubert	OSP Trębki Nowe
13. Kapczyński Marcin	OSP Trębki Nowe

Zarząd Gminny OSP Zakroczym od 6 kwietnia 2001 r.

Prezes Zarządu Gminnego

I V-ce prezes

II V-ce prezes

Komendant Gminny

Sekretarz

Skarbnik

Członek Zarządu

Członek Zarządu

Członek Zarządu

– Henryk Ruszczyk

– Marek Dobczyński

– Jerzy Siek

– Lech Łodej

– Krystyna Kaczor

– Beata Pakulska

– Krzysztof Młotkowski

– Stanisław Łukaszewski

– Wojciech Lipka

Członek Zarządu

– Czesław Szewczyk

Skład osobowy Zarządu OSP Zakroczym

Prezes

– Henryk Ruszczyk

Naczelnik

– Edward Łuszczynski

Z-ca Naczelnika

– Tadeusz Skowroński

Sekretarz

– Lech Łodej

Skarbnik

– Beata Pakulska

Gospodarz

– Sławomir Łęcki

Członek Zarządu

– Andrzej Pisarski

Skład osobowy Komisji Rewizyjnej:

Przewodniczący

– Piotr Skibiński

Członek

– Zygmunt Klonowski

Członek

– Jerzy Stankowski

Skład osobowy Zarządu OSP w Wojszczytach:

Prezes

– Jerzy Siek

Naczelnik

– Stanisław Łukaszewski

Z-ca Naczelnika

– Andrzej Pasternakiewicz

Sekretarz

– Dariusz Wiśniewski

Skarbnik

– Wojciech Lipka

Gospodarz

– Waldemar Wiśniewski

Członek Zarządu

– Stanisław Kosyra

Skład osobowy Komisji Rewizyjnej:

Przewodniczący

– Marek Gozdalik

Członek

– Remigiusz Nowak

Członek

– Jacek Pasternakiewicz

Skład osobowy Zarządu OSP w Trębkach Nowych

Prezes

– Marek Dobczyński

Naczelnik

– Czesław Szewczyk

Z-ca Naczelnika

– Jan Dobczyński

Sekretarz

– Krzysztof Młotkowski

Skarbnik

– Witold Młynarski

Gospodarz

– Witold Młynarski

Skład osobowy Komisji Rewizyjnej:

Przewodniczący

– Marian Średnicki

Członek

– Ryszard Mokrzyz

Członek

– Hubert Rogacki

Szanowny Pan
Henryk Ruszczyk
Burmistrz Miasta i Gminy
Zakroczym

*Tradycyjnie w majowe dni spotykamy się w gronie przyjaciół,
by podziękować za kolejny rok wspólnej pracy.*

*Wspólne zadania od lat łączą działalność naszego ruchu
z samorządem lokalnym.*

*Serdecznie dziękuję za zrozumienie i pomoc w realizacji zadań
zapewniających bezpieczeństwo w miejscu pracy, nauki i wypoczynku
mieszkańców groduwisk, w których działamy. Rosnące zadania stawiają
przed nami konieczność poszukiwania nowych form i metod działania.
Wspólnym wysiłkiem łatwiej rozwiązać nawet trudne problemy.*

*Zyczę społecznego zaufania i pomysłowości w zbliżających się
wyborach samorządowych, realizacji planów zawodowych i społecznych,
zdrowia i szczęścia osobistego.*

Krzysztof Wawrzyniak

Przewodniczący Zarządu Głównego
Związku OSP RP

Włodzisław Pawlak
Włodzisław Pawlak

maj 2002

Zarząd Miejsko-Gminny
Związku OSP RP
w Zakroczymiu

Drogi : Drodze

Tradycyjnie w wiosenne dni spotykamy się w gronie przyjaciół,
by podziękować za kolejny rok społecznej służby, zastanowić się nad pełniejszym
zapewnieniem bezpieczeństwa każdego z nas, posłuchać wspólnie strażackiej
pieśni czy muzyki.

Kończymy obrachunki mijającej kadencji w Ochotniczych Strażach
Pożarnych, w gminach, powiatach i województwach.

Życzymy za przyjęcie odpowiedzialności za losy strażackiego środowiska,
za podjęcie rękopych uciąż, coraz bardziej złożonych zadań.

Serdecznie gratuluję społecznego zaangażowania.

Przed nami kolejny Zjazd Krajowy naszego Związku.

Liczę, że wspólnym wysiłkiem ukształtujemy naszą przyszłość na miarę
społecznych potrzeb i oczekiwań, na miarę naszych możliwości.

Życzę pomyślności w realizacji zadań ze środowiska Waszego działania,
satisfakcji i uznania, zdrowia i szczęścia osobistego.

Łączę waszymi sercami

Przez Zarząd Główny
Związku OSP RP

Waldemar Pawlak
Waldemar Pawlak

maj 2002

DYPLOM

OSP ZAKROCZYM

ZA ZAJĘCIE II MIEJSCA
W ZAWODACH POŻARNICZYCH
JEDNOSTEK
OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH
POWIATU NOWODWORSKIEGO

KOMENDANT POWIATOWY PSP

STAROSTA NOWODWORSKI

ml. bryg. inż. Andrzej Huzpawski

mgr inż. Adam Janas

PODPIŚCIE I ZATWIERDZENIE: 02 CZERWIEC 2002 R.

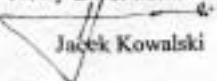

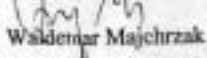
**Zarząd
Ochotniczej Straży Pożarnej
w Zakroczymiu**

Sztandar to najświętszy symbol, który towarzyszył Polsce od zarania dziejów, jego historia jest długa, jak historia kraju. Sztandary zmieniały swój kształt i barwę, zmieniały się na nich dewizy, ale zawsze były wielką i chronioną wartością.

Z okazji odznaczenia sztandaru „złotym znakiem za zasługi dla pożarnictwa” życzymy aby zachowane były po wsze czasy pamięć o trudzie, harcie, odwadze i poświęceniu strażaków w trudnych i niebezpiecznych warunkach.

Życzymy zdrowia, spokoju i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Burmistrz Miasta
Nowy Dwór Mazowiecki

Jacek Kowalski

Przewodniczący Rady Miejskiej
Nowy Dwór Mazowiecki

Waldemar Majchrzak

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

PODSEKRETARZ STANU DO SPRAW SPOŁECZNYCH

**Pan Henryk Ruszczyk
Prezes
Ochotniczej Straży Pożarnej
w Zakroczymiu**

Szanowny Panie Prezede

Z okazji doniosłego jubileuszu 90- lecia powstania Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu proszę przyjąć moje serdeczne gratulacje i najlepsze życzenia.

Z dużym uznaniem odnoszę się do trudnej, odpowiedzialnej i niezwykle ofiarnej służby wszystkich strażaków ochotników z Zakroczyma.

Poświęcenie, bohaterstwo i honor to nieprzemijające wartości, które w świadomości miasta uosabiają strażacy. Jestem wdzięczna za to, że swą ciężką służbą dajecie świadectwo przywiązania do regionu i umiłowanych przez Polaków wartości.

W obliczu zagrożeń społeczeństwo Zakroczyma zawsze mogło liczyć na Waszą pomoc i niezłomną postawę w ratowaniu życia i dobytku mieszkańców.

Jestem przekonana, że bogata wiedza i doświadczenie Pana Prezesa i wszystkich strażaków ochotników będzie nadal dobrze służyła lokalnej społeczności.

Proszę również przyjąć życzenia zdrowia oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Wierszewska

Warszawa, 06.09.2001 r.

KOMENDANT GŁÓWNY PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
SZEF OBRONY CYWILNEJ KRAJU

*Ochotnicza Straż Pożarna
w ZAKROCZYMIU*

Z okazji uroczystych obchodów Jubileusza 90. lecia powstania Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu i odznaczenia Jednostki Złotym Medalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” składam Wam, Drodzy Druhowie, gratulacje i życzenia wraz z podziękowaniami za ofiarną pracę i trud ponoszony w wypełnianiu codziennych obowiązków.

Swoją sprawnością działania jak i zaangażowaniem w pracę społeczną na rzecz swojego środowiska, wykazaliście, że jesteście godnymi kontynuatorami najlepszych tradycji polskiego pożarnictwa.

Dowodem uznania dla Państwa osiągnąć jest odznaczenie Waszej Jednostki wysokim odznaczeniem Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP. Gratuluję jeszcze raz tego zasłużonego wyróżnienia i serdecznie dziękuję za wzorowe wypełnianie strażackiej powinności, za stałą gotowość niesienia pomocy potrzebującym.

Dziękuję również za efektywną, pełną poświęcenia służbę dla społeczeństwa i życzę Państwu, by trud, który podejmujecie dla ratowania życia, zdrowia bądź dobytku bliźnim, był dla Was zawsze źródłem osobistej satysfakcji i społecznego uznania.

Dziękuję z Państwem, jak i całą społecznością Zakroczymia, radość tego święta i życzę Wam, Drodzy Druhowie, wielu dalszych osiągnięć w działalności społecznej i życiu osobistym.

Serdeczne życzenia kieruję również do Waszych Najbliższych.

Z poważaniem

gen. brygadier Zbigniew MERES

Warszawa, dnia 03 września 2001 r.

KOMENDANT WOJEWÓDZKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
województwa mazowieckiego

**Zarząd
Ochotniczej Straży Pożarnej
w Zakroczymiu**

Z okazji jubileuszu 90 – lecia powstania Ochotniczej Straży Pożarnej w Zakroczymiu, w imieniu kierownictwa Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej woj. mazowieckiego oraz własnym, tą drogą składam wszystkim Druhom najserdeczniejsze gratulacje i pozdrowienia.

Chciałbym w tym uroczystym dniu wyrazić podziękowania za dotychczasowy trud i poświęcenie.

Jestem przekonany, że tylko dzięki Waszej niezwyklej ofiarności, zaangażowaniu i wielkiemu doświadczeniu w walce z żywiołem i innymi miejscowymi zagrożeniami oraz ochronie tego, co najważniejsze życia, zdrowia i mienia, mieszkańcy Ziemi Nowodworskiej mogą czuć się bezpiecznie.

Wysoka ocena straży pożarnej spośród wszystkich instytucji i organizacji w kraju, ze strony społeczeństwa, które postrzega nas jako autentycznych obrońców zdolnych nieść pomoc i na których można liczyć w każdej sytuacji, jest najlepszym dowodem sympatii a także najwyższego uznania dla munduru strażackiego.

Pozwólę sobie tą drogą życzyć Druhom OSP wiele zdrowia, satysfakcji i zadowolenia z wykonywanych obowiązków społecznych, spełnienia planów i zamierzeń, szczególnych powrotów ze wszystkich akcji ratowniczych oraz wszelkiej pomyślności.

Serdeczne życzenia kieruję również do Waszych rodzin.

z poważaniem

nadbryg. Roman Kaźmierczak

Warszawa, wrzesień 2001 r.

**MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

Rzeczypospolitej Polskiej

**OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA
ZAKROCZYM**

w
podziękowania
za ościarność i bohaterstwo
w ratowaniu
życia ludzi i mienia
w trakcie powodzi 2001 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Warszawa A.D. 2001

Marek BERNACI

KOMENDA POWIATOWA
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
W NOWYM DWORZE MAZOWIECKIM

Pan

Edward Łuszczynski

Komendant Gminny

*Ochotniczej Straży Pożarnej
w Zakroczymiu*

*Z dużą satysfakcją składam Panu podziękowanie
za trwałą i efektywną współpracę dla dobra ochrony
przeciwpożarowej powiatu nowodworskiego.*

*Działalność Pana związana z propagowaniem
zagadnień ochrony przeciwpożarowej służy jak najlepiej pojętym
interesom naszego społeczeństwa.*

*Środowisko nowodworskich pożarników doceniając
Pańskie zaangażowanie, jeszcze raz składa wyrazy uznania
i podziękowania za tak duży wkład pracy i osiągnięte rezultaty.*

st. kpt. inż. Andrzej Hliszpański

Nowy Dwór Mazowiecki, maj 2000 r.

DYPLOM

OSP Zakroczym

*Za zajęcie II miejsca
w Powiatowych Zawodach
w Sporcie Pożarniczym
jednostek
Ochotniczych Straży Pożarnych
Powiatu Nowy Dwór Mazowiecki*

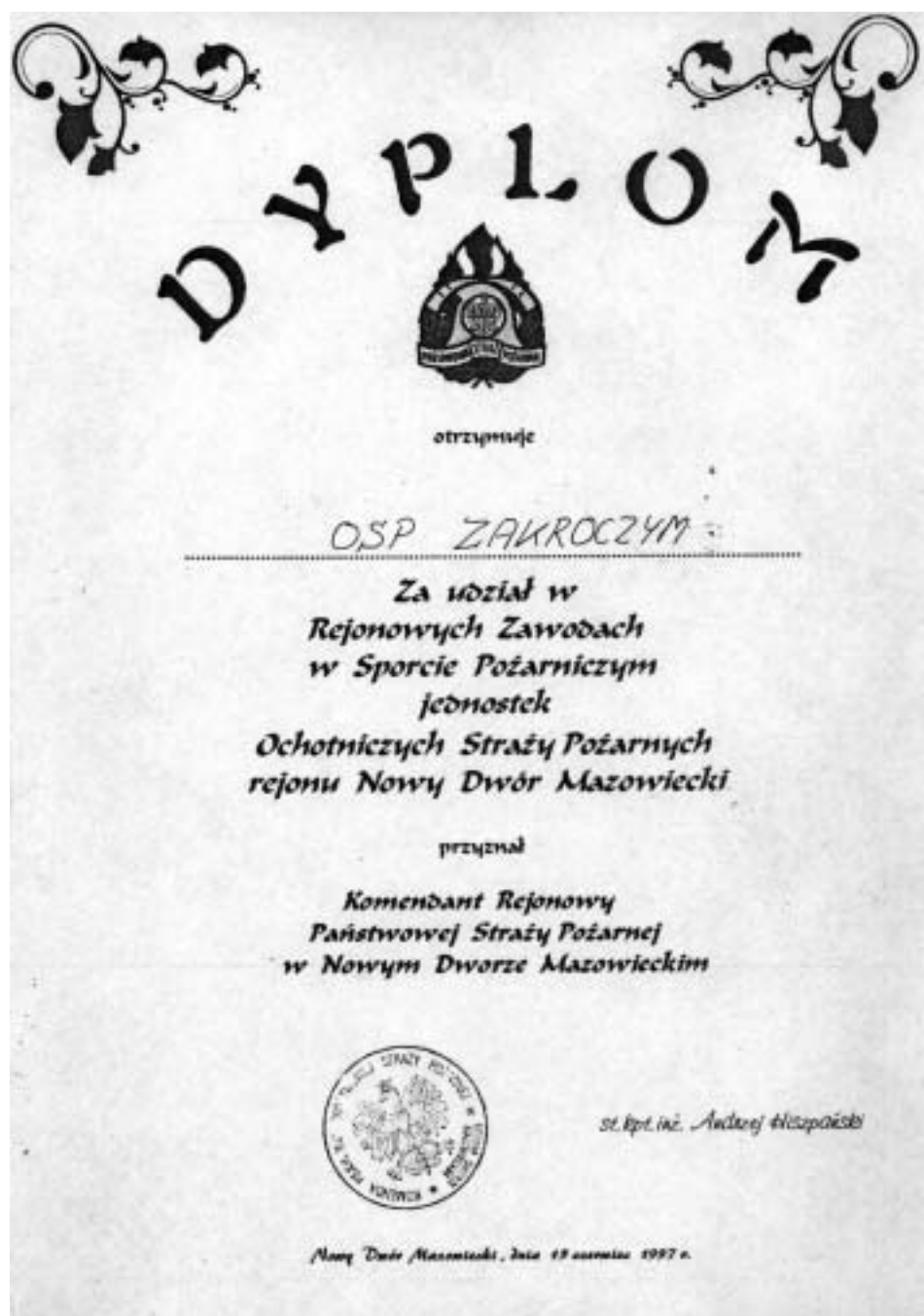
przysłał

*Komendant Powiatowy
Państwowej Straży Pożarnej
w Nowym Dworze Mazowieckim*

St. kpt. inż. Andrzej Hosiński

Nowy Dwór Mazowiecki, data 18 czerwca 1999 r.

KOMENDANT GŁÓWNY PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 grudnia 1994 r.
w sprawie szczegółowych zasad, zakresu i trybu włączania jednostek ochrony
przeciwpożarowej do krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz.U.Nr 140, poz.800)

STWIERDZAM

że

**OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA
W ZAKROCZYMIU**

została włączona do

**KRAJOWEGO
SYSTEMU RATOWNICZO-GAŚNICZEGO**

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1995 r.

nadbryg. FELIKS DELA

KOMENDANT GŁÓWNY
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

Ochotnicza Straż Pożarna

w ZAKROCZYMIE

W noc sylwestrową 1 stycznia 1995 r., zgodnie z art. 127 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, uruchomiony został pierwszy w dziejach pożarnictwa polskiego Krajowy System Ratowniczo-Gaśniczy, jako integralna część organizacji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa.

Trzon systemu stanowią jednostki ratowniczo-gaśnicze Państwowej Straży Pożarnej oraz ochotnicze straże pożarne, które spełniły wymogi uprawniające do włączenia ich do tej organizacji. Należy podkreślić, że spełnienie kryteriów postawionych przed jednostkami ubiegającymi się o zaszczyt włączenia do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego nie było łatwe, ale i zadania, które stają przed nimi są trudne, niebezpieczne, złożone. Mogą im sprostać tylko ludzie sprawni, ambitni, zaangażowani.

Wy, Druhowie, podjęliście ten wysiłek. Zaowocował on włączeniem Waszej Ochotniczej Straży Pożarnej do Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego. Znałeliście się w gronie najlepszych jednostek OSP w kraju. Gratuluję Wam tego sukcesu i dumny jestem, że przyszło mi dowodzić tak wspaniałymi ludźmi służby pożarniczej.

Proszę o przyjęcie wyrazów wdzięczności za owocną społeczną służbę, która doprowadziła Was na wyżyny strażactwa ochotniczego.

Życzę Druhom wielu wspaniałych osiągnięć w walce o bezpieczeństwo ludzi, ich mienia i środowiska, w którym żyjemy, a także zadowolenia i satysfakcji z realizacji przyjętych na siebie zadań.

Najlepsze życzenia kieruję do Waszych najbliższych, bo oni także mają znaczący udział w sukcesach jednostki. Życzę wszystkiego najlepszego w Nowym 1995 Roku.

Z poważaniem

nadbryg. Feliks DELA

Warszawa, dnia 2 stycznia 1995 r.

DYPLOM

ośa

OSP ..Zakroczym.....

za zajęcie I miejsca w
Rejonowych Zawodach Pożarniczych

KOMENDANT
REJONOWY PSP
w NOWYM DWORZE MAZ.

kapłm. Andrzej Hucpański

Nowy Dwór Maz. 10 Listopad 1994

DYPLOM

dla

.....OSP Zakroczym.....

za zajęcie trzeciego miejsca w
Rejonowych Zawodach Pożarniczych
Ochotniczych Straży Pożarnych

KOMENDANT REJONOWY

Zakroczym 04 września 1993

KOMENDANT WOJEWÓDZKI
PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ
w WARSZAWIE

00-950 Warszawa, ul. Polna 1, tel. 628 48 07, 49 81 83, tel. 82 55 17, fax 44 00 72

Pan Haczelnik

Ochotniczej Straży Pożarnej
w *Zalwoczymiu*.....

Składam na Pana ręce serdeczne podziękowania wszystkim
Druhom biorącym udział w ćwiczeniach "Burawik 93", prze-
wadzonych na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego.

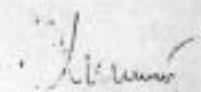
Z satysfakcją, wraz z zaproszonymi gośćmi obserwowałem
pełne zaangażowanie członków drużyn Ochotniczych Straży
Pożarnych sprawnie wykonujących swoje zadania.

Jestem przekonany, że włożony wysiłek w doskonalenie
poziomu wyszkolenia zaowocuje sprawnym działaniem przy
akcjach ratowniczo-gaśniczych.

Dziękując raz jeszcze, wyrażam nadzieję, że nasza
wzajemna współpraca będzie dalej kontynuowana z obopólną
korzyścią.

Z poważaniem

Warszawa, 6 maja 1993 r.

brg. ind. Roman Kozłowski

ZARZĄD WOJEWÓDZKI
w WARSZAWIE

DYPLOM UZNANIA

dla dh KUSZCZYŃSKI Edward
członka OSP Zakroczym
za czynny udział w akcji
gaszenia pożaru
w Kuźni Raciborskiej

przyznany przez
Prezydium Zarządu Wojewódzkiego
za ofiarną społeczną działalność
na rzecz ochrony przeciwpożarowej

Sekretarz

Prezes

Warszawa

dnia

20. 10.

19

92 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER
SPRAW WENĘTRZNYCH

OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA
w Zakroczymiu

PROSZE PRZYJĄĆ WYRAZY MAJWYŻSZEGO UZNANIA ORAZ
SERDECZNE PODZIĘKOWANIE ZA OFIARNOŚĆ I POŚWIĘCENIE PODCZAS
WYKONYWANIA OBOWIĄZKÓW SŁUŻBOWYCH W TRAKCIE AKCJI GASZENIA
POŻARÓW SPOWODOWANYCH TEGOROCZNĄ SUSZĄ.

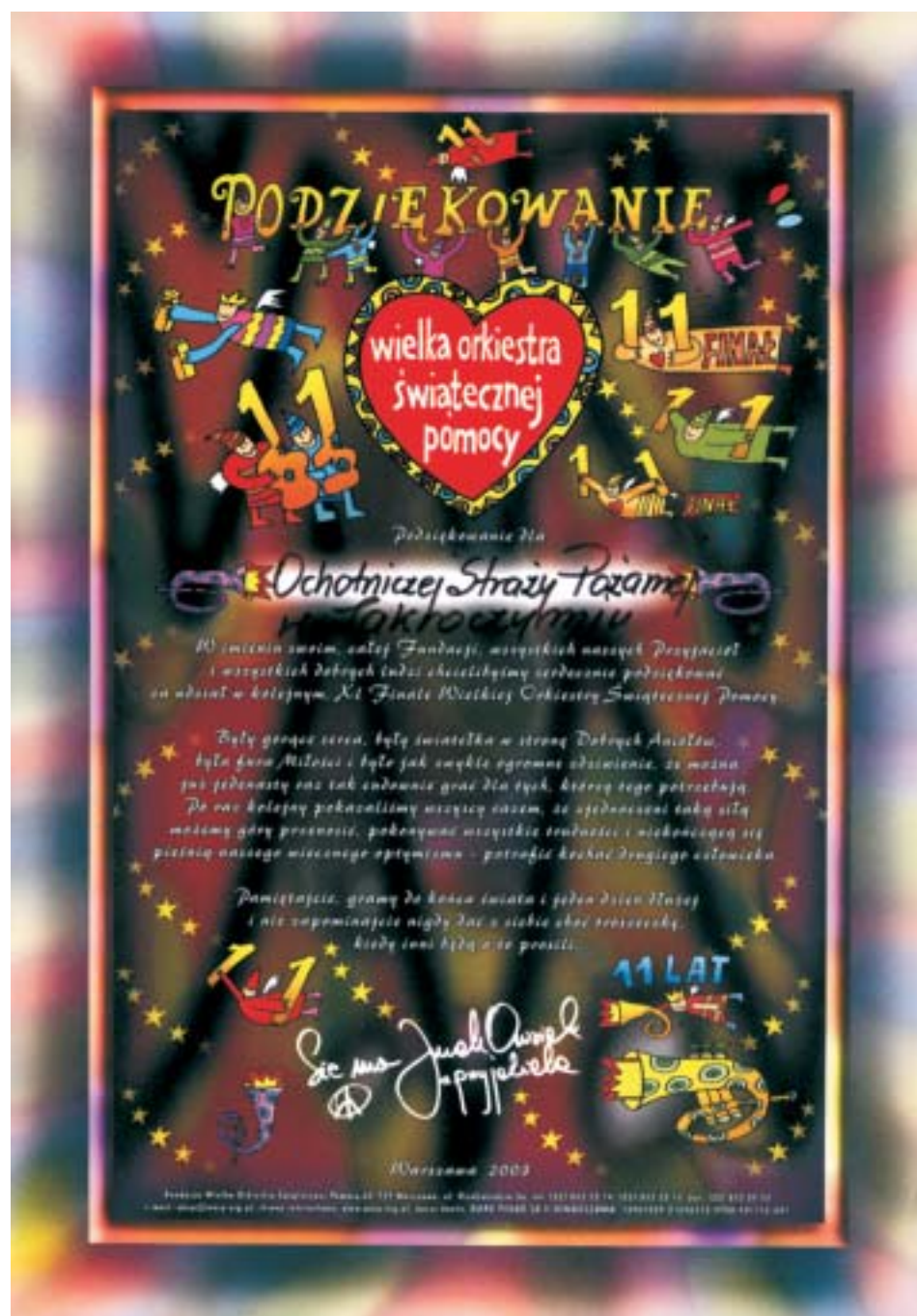
Z ŻYCZENIAMI POMYSŁNOŚCI

Andrzej Milczanowski
ANDRZEJ MILCZANOWSKI

WARSZAWA, PAŹDZIERNIK 1992 ROK

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

Starych Ochotników
Starych Ochotników
w Łodzi

Łódź dnia 2. VII. 1966

Sprawozdanie z działalności OSP za okres 11 miesięcy 1965 i 1 miesiąc 1966.

Ochotnicza Straż Pożarna działająca w oparciu o statut gminy
swoją siedzibę w Łodzi. Obrotem jej działalność jest
obrotowa usługa miasta oraz gminy.

Jednostka nasza jest typem, w której gmina ma
samodzielny zespół bez kierownika oraz z własnymi
czynnymi.

W okresie 11 miesięcy na terenie miasta jednostka nasza
brała czynny udział w gaszeniu pożarów z których jeden
został ugaszony z sukcesem, natomiast pozostałe pożary
w Opatkowicach były duże. Z uwagi na brak środków
sfinansować, gmina na budżecie ogólnym
i miastem, co wpłynęło na ich wielkość. Pożary te
pobudziły z takim skutkiem do jednego z nich
pobudziły na naszym terenie. Pożary te
nasza brała czynny udział w gaszeniu ogólnym i
Poznań, Łódź, Warszawa, Wrocław.

Skutkiem pożarów w naszym mieście
i miastach jest to, że nasz ogólny
zespół przetrwał ogólnie.

Także przetrwał ogólnie zmiennych na terenie
naszego ogólnego zespołu. Także przetrwał ogólnie
zespół na co nasz ogólny zespół. Pożary
przebiegały w naszym ogólnym zespole.

Sprawozdanie
z działalności Ochotniczej Straży Pożarnej
w Baranowie

Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej na terenie Baranowa
istnieje od roku 1914. Z tego obrotu w swoich statystykach
do ogólnych obrotów i nielicznych zarządków, 12 tysięcy obrotów
(emerytów) oraz obrotów wprowadzonych obrotów, są z 13 obrotów.
OSP nasze jest typem, z od czasu powstania, posiada
1 samochód ulotny wprowadzając na teren i uwagi
braku wody, natomiast oraz inny niezbędny
sprzęt, tak że wyposażenie jest w pełni odpowiedniej
i wystarczającej. Najważniejszym problemem jest fakt konieczności
wymiany samochodu strażackiego, który w roku milimilim
ulotny zmontowany był, jest również konieczności wymiany
by nie mieć tuż na ulotny odciekający braku wody, braku
jest niezbędnym.

Stan sanitarny: W roku 1966, OSP było ogólnym
motywem przy pożarach: na terenie Baranowa w roku 1966.
pożar górnika z wieloletniej instalacji elektrycznej.
Z wyjątkiem w teren górnika jako górnika do miejscowości, Łajster
: Włocławek w roku 28.1966. oraz w roku 1966.
jeżeli chodzi o stan górnika to jednak tak w ubiegłym
roku jak i bieżącym nie ma większego znaczenia, jednak
z ostatnich miejsc, które to u wielu sągłazem górnika
pożarów, ogólnie obrotów. braku ogólnym w przegladach wiatrem -
jeżeli chodzi o stan górnika to jednak tak w ubiegłym
roku jak i bieżącym nie ma większego znaczenia, jednak
z ostatnich miejsc, które to u wielu sągłazem górnika
pożarów, ogólnie obrotów. braku ogólnym w przegladach wiatrem -
jeżeli chodzi o stan górnika to jednak tak w ubiegłym
roku jak i bieżącym nie ma większego znaczenia, jednak
z ostatnich miejsc, które to u wielu sągłazem górnika
pożarów, ogólnie obrotów. braku ogólnym w przegladach wiatrem -

z ogniem.

Wobec powyższych wskazań i uwag, doświadczeń
jednostka ta nie ma godności i wartości komendy powiatowej, ponieważ
była w stanie gotowości bojowej i w okresie 17 dni broniła się
niekiedy w akcji samobrony na terenie nowego Brześcia.
Niech godności i wartości innych jednostek lokalnych nie gwarantują
28 zbiorów wziętych do niewoli, przetrzymanych w stanie
zakamferowanym, zgraniczonymi stronami powiatu, komendy powiatowej
dwie komendy powiatowej. Reasumując, powyższe uwagi - trzeba
zwrócić, że stan powiatu na terenie naszym i sąsiednim rodzi
mało, co jest dobrym zjawiskiem.

Na podstawie kultury powiatowej, jednostka ta nie walczy
niezależnie, nie jest w stanie doprowadzenia tego oddziału pracy, mimo
wielu chęci i siły, ma braki w zakresie broni, a wyjątkowo
organizowania zebrań na terenie powiatu, przy czym zabiegając
o rozwiązanie problemu na terenie powiatu, organizację dalszego.
A przecież jest to tylko organizacja społeczna, która ma się
zobowiązać do podjęcia i innych i dobrowolnych działań społecznych.
Dlatego też w bieżącym roku, w ramach powiatu, a nie PZL
organizujemy przyjęcia do budowy domu przy obecnej formie
o dotychczasowej lokalizacji, na przykład, nie zgodziliśmy
się na zmianę oraz uzyskanie materiałów budowlanych oraz dostarczyć
komendy powiatowej, w tym celu, do czasu, do czasu, do czasu, do czasu
66 zbiorów, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu.

Jednostka ta, która nie ma czasu, a która, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu.
Sprawdziliśmy, co powoli nam się odgrywa, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu.
Wielu ludzi, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu.
Ponieważ, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu.
na terenie powiatu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu, w tym celu.

- 3 -

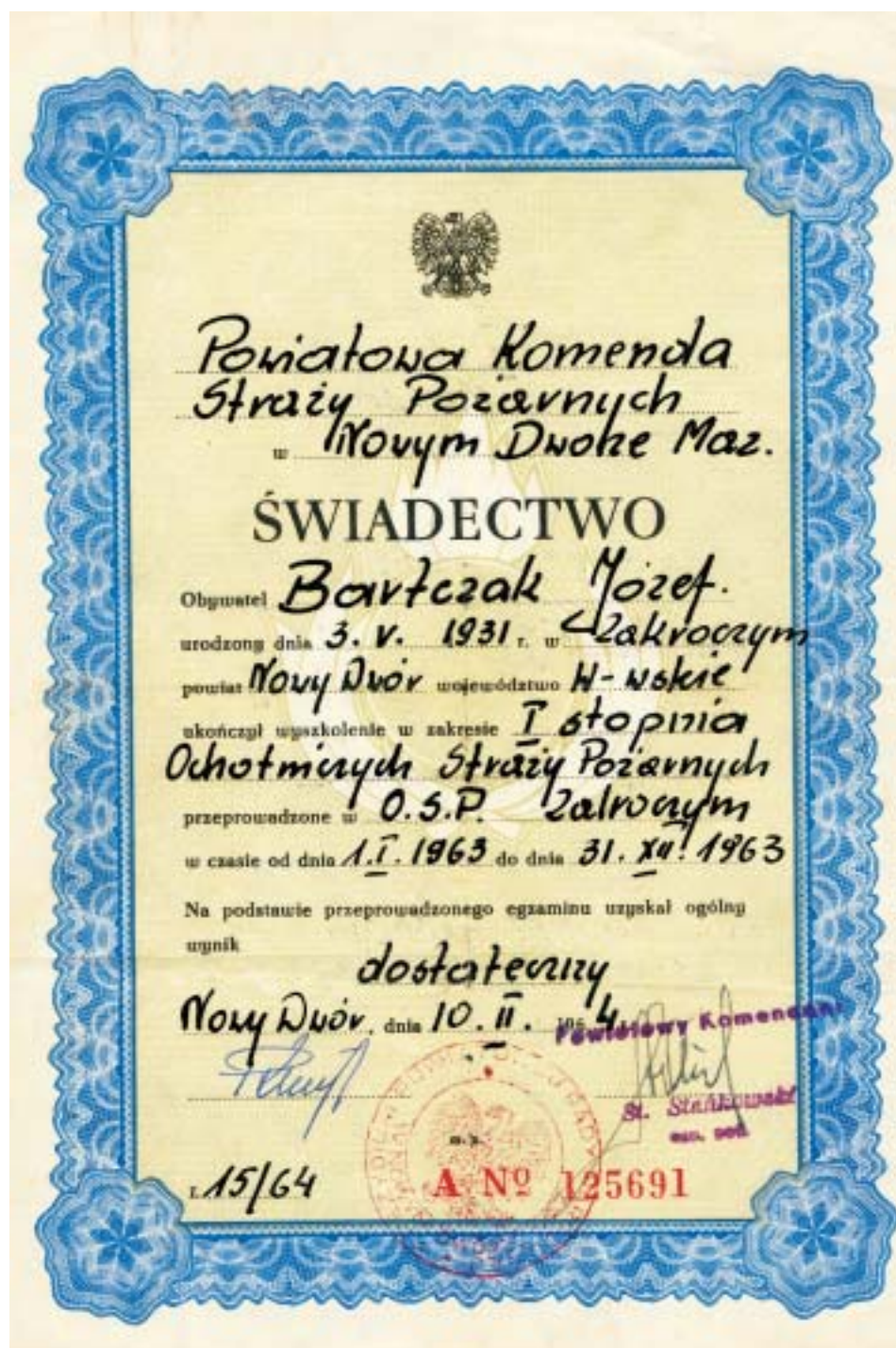
Powinno OSP. namo gosieda fioduciei u gonykani
kiszowej Konsensatora itonyo brad nistw ugadanki nistw
nas na zuty kontis wiozanych z nunsentami samowodu,
ydy ni poradamy otutu jod to mozo stari nawoolow u jedyni
niste potoby konsystamy z dotaznie zgloszajacych si wozni
alazna, co nistw przygadanki opowia wyjed do kuzji.

doty - to nistwamy si do PARN. uadnicie nam na tym
odcinie gomoy z pro stonduenie jedyni kistowy na titynyu
tereni u kulludzie (kuni) ktoby mogt byt stak na miejsc
a: my utamach 5000. moglibymy doplacat mu do jego
pobitos. Poratny liwymy toinier na PARN. i kuznie sig
i gomozu nam abyymy mogt wyzakar tygony samowodist beko-
wos, ktory jest na naszym terenie niezbedny.

Woznie to wisteli spozarowanie gdujemy naste piaz
pod wezuz wysolici Rady.

naselnie.

Prof. Kozak
Lubli

Jan Kostrzewski – organizator straży

Jan Makowski – organizator straży

Ryszard Dąbrowski - Prezes OSP

Strażacy Zakroczymscy

Nasi Prezesi i Komendanci

Józef Broszkiewicz

Jan Dzikowski

Feliks Choroś

dr Włodzimierz Perłowski

Józef Bartczak

Marek Golejewski

Legitymacja Nr 1191

Podpis posiadacza legitymacji

Ważna na rok:

19__	19__	19__	19__
------	------	------	------

OCHOTNICZA STRAZ POŻARNA
w Zakroczymiu
gmina Mogiel
Druh Bartczak
(nazwisko)
zamieszkały w Zakroczymiu Medkowskie
województwo świętokrzyskie
JEST CZŁONKIEM CZYNNYM
OCHOTNICZEJ STRAZY POŻARNEJ
Kmieć 19 47 r.

OCHOTNICZA STRAZ POŻARNA
w Zakroczymiu
-2-
Zakroczym Sekretarz
Zakroczym Prezes
dnia 31.04.03 19__ r.

Obecne władze OSP

Henryk Ruszczyk Prezes OSP, Burmistrz

Edward Łuszczyński NACZELNIK OSP

Budowa Szkoły w 1930 i odbudowa w 1950, zawsze ze strażakami

Na zdjęciu Komitet Budowy Szkoły Powszechnej – r. 1930
Dąbrowski, Barciński, Chrobociński, Broszkiewicz, Jarlicht, Domański (burmistrz)

Rok 1950

Teatr młodzieżowy w którym uczestniczą członkowie OSP

Strażacy w pochodach

Mieliśmy własną orkiestrę

Orkiestra OSP bierze udział w pogrzebie

Sztandar po raz drugi

Strażacy Zakroczymscy otrzymują sztandar – r. 1967

Nasze ćwiczenia

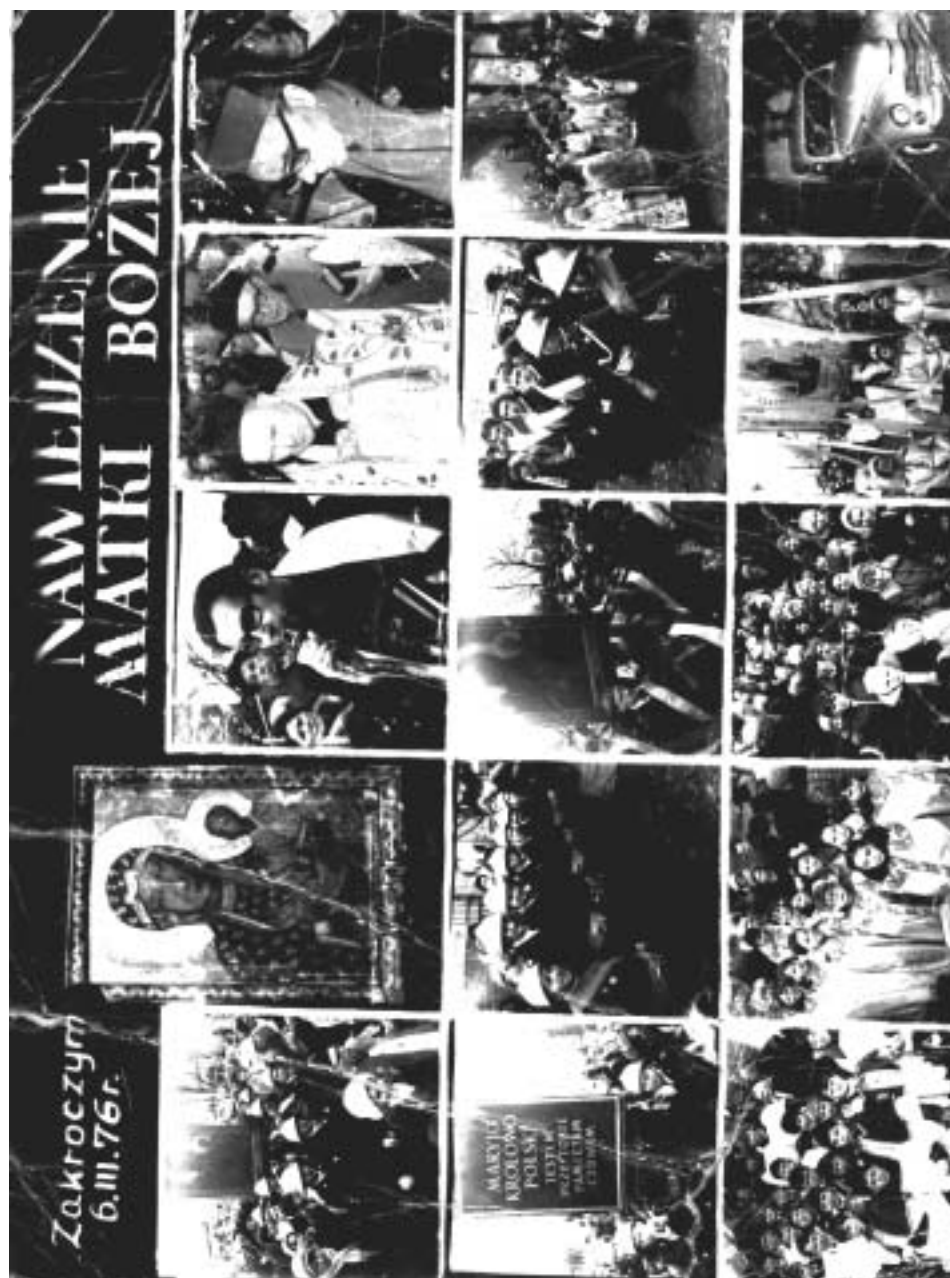
Ćwiczenia nad Wisłą

58 lat istnienia OSP Zakroczym

Strażacy witają w Zakroczymiu Panią Jasnogórską

Nasz udział w gaszeniu pożarów

Jan Kobuszewski – jeden z Naczelników OSP

Nasz sprzęt

Nasze samochody

OSP Zakroczym na Jasnej Górze

Strażacy przy Grobie Pańskim

Nasze Ołtarze na Boże Ciało i udział w procesji.

Zawody OSP Zakroczym

Uroczystość 90-lecia OSP

Goście zaproszeni na uroczystość 90 lat OSP.

Poświęcenia świetlicy strażackiej dokonuje ks. kan. Zbigniew Adamkowski

Spotkania szkoleniowe.

Goście na walnym zebraniu sprawozdawczym 7 marca 2003 r.

Zarząd Ochotniczej Straży Pożarnej
w Zakroczymiu
zaprasza

Sz.P.

na
Walne Zgromadzenie Sprawozdawcze,
które odbędzie się w dniu 7 marca 2003r. o godz. 16⁰⁰
w Remizie Strażackiej w Zakroczymiu.

Prezes Zarządu OSP
Zakroczym
Henryk Ruszczyk

Prezes Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnych RP p. Witold Sojka
na zebraniu sprawozdawczym w OSP Zakroczym dn. 7.03.2003

Nasza strażnica

Rozdział II

Ochotnicza Straż Pożarna w Trębkach Nowych - dzieje i dokumenty

Ochotnicza Straż Pożarna w Trębkach Nowych została zorganizowana w 1953 r., gdy Trębki Nowe należały do powiatu płońskiego i gminy Żałuski. Zebranie organizacyjne odbyło się 20 października 1953 r., wówczas to podpisano statut stowarzyszenia. Założycielami jednostki byli druhowie:

Mieczysław Pozorek
Feliks Kokosza
Marian Średnicki

Józef Sadowski
Wiesław Bombiński

W tymże roku straż liczyła 14 członków, spośród których ukonstytuował się zarząd w składzie:

Naczelnik – Mieczysław Pozorek
Z-ca Naczelnika – Florian Pozorek
Skarbnik – Marian Średnicki

Gospodarz – Stanisław Rodzik
Sekretarz – Henryk Papis

Na uwagę zasługuje fakt, iż kierownictwo jednostki OSP w Trębkach Nowych, po upływie kadencji wybierano w większości spośród druhów, którzy już pełnili funkcje i wywiązywali się ze swoich obowiązków bardzo dobrze, dlatego powierzano im stanowiska na nowe kadencje. W chwili rozpoczęcia działalności jednostka nie posiadała żadnych zasobów materialnych ani własnego pomieszczenia.

Druhowie własnym wysiłkiem wyremontowali przekazany jednostce OSP budynek gospodarczy, który został przystosowany do potrzeb straży. Fundusze pochodziły ze składek społeczeństwa oraz z urządzanych imprez, zabaw tanecznych. Zdobyte w ten sposób pieniądze pozwoliły zakupić pierwsze elementy wyposażenia jednostki:

sikawkę ręczną	1 szt.
wężę tłoczne	90 mb.
bosaki	2 szt.
łopaty	4 szt.
drabinę lekką	1 szt.

Z upływem czasu szeregi straży powiększały się a harmonia w działalności wśród druhów była widoczna w czasie akcji. Jednocześnie powiększał się stan majątkowy OSP.

W roku 1961 OSP w Trębkach otrzymała sprzęt mechaniczny w postaci motopompy M-800 z pełnym wyposażeniem. Zadania dotyczące OSP wzra-

stały, potrzeby także, dlatego też 16 listopada 1964 r. strażacy z Trębek otrzymali samochód ciężarowy „STAR – 20”, który został przystosowany do potrzeb straży i stał się samochodem pożarniczym typu „beczkowóz”. W 1968 r. jednostka w Trębkach wzbogaciła się o drugą motopompę M-800 marki „POLO-NIA-PO3E”. Stałe powiększanie się sprzętu przeciwpożarowego spowodowało konieczność powiększenia posiadanego pomieszczenia, które okazało się zbyt małe.

Komenda Powiatowa Straży Pożarnych w Płońsku przekazała nieodpłatnie gotowe elementy na typowy garaż samochodowy, co pociągnęło za sobą fakt, że w 1966 r. postanowiono budować „Dom Strażaka” w czynie społecznym. W 3 lata od tej decyzji, tj. 21 września 1969 r. „Dom Strażaka” został oddany do użytku. Należy w tym miejscu wymienić inicjatorów tego przedsięwzięcia, którymi byli:

Józef Podbielski
Tomasz Szelağ
Marian Średnicki

Czesław Szewczyk
Jan Siwek
Józef Głos

To oni przejęli na siebie obowiązki społecznego komitetu budowy. Całkowity koszt budowy „Domu Strażaka” w Trębkach Nowych wynosił 333.000 zł.

Budowa była finansowana z różnych źródeł, w szczególności zaś z:

- dotacji PPRN w Płońsku	80.000 zł.
- dotacji PZU	70.000 zł.
- wkładu jednostki – [czyn społeczny]	183.000 zł.

W tym czasie skład władz jednostki OSP Trębki Nowe przedstawiał się następująco:

Prezes – Józef Podbielski
Naczelnik – Tomasz Szelağ
Z-ca naczelnika – Czesław Szewczyk
Skarbnik – Marian Średnicki
Gospodarz – Stanisław Rodzik
Sekretarz – Mieczysław Kopczyński
Członek Zarządu – Józef Głos
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej – Jan Siwek
Członek Komisji Rewizyjnej – Ireneusz Salak
Członek Komisji Rewizyjnej – Józef Kijewski
Członek Zarządu – Zygmunt Bagiński
Członek Zarządu – Emil Mąka
Członek Zarządu – Jan Mokrzyśz
Członek Zarządu – Ryszard Mokrzyśz
Członek Zarządu – Andrzej Jabłecki
Członek Zarządu – Leonard Szymczyk

Członek Zarządu – Edward Piwowarski

Członek Zarządu – Stanisław Młynarski

Członek Zarządu – Stefan Podbielski

Stan wyposażenia jednostki w Trębkach Nowych na dzień, w którym odbywało się oddanie „Domu Strażaka” przedstawiał się następująco:

Samochód „STAR-20” – beczkowóz 1 szt.

Motopompa M-800 „Polonia” 2 szt.

Węże tłoczne 520 mb.

Bosaki 4 szt.

Drabina 1 szt.

W dniu uroczystości oddania „Domu Strażaka”, za zasługi dla pożarnictwa i wkład pracy w budowę obiektów dla OSP zostali odznaczeni i wyróżnieni następujący druhowie:

TOMASZ SZELĄG – Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

JÓZEF PODBIELSKI – Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

CZESŁAW SZEWCZYK - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

MARIAN ŚREDNICKI - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

JAN SIWEK - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

IRENEUSZ SALAK - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

JAN MOKRZYSZ - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

ZYGMUNT BAGIŃSKI - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

JÓZEF KIJEWSKI - Srebrnym Medalem Za Zasługi Dla Pożarnictwa

STANISŁAW MŁYNARSKI – Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

MIECZYŚŁAW KOPCZYŃSKI - Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

EMIL MAKA - Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

ANDRZEJ POZOREK - Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

ANDRZEJ JABŁECKI - Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

RYSZARD MOKRZYSZ - Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

STEFAN PODBIELSKI - Odznaką ‘Wzorowy Strażak’

W tym dniu w księdze pamiątkowej goście złożyli swoje wpisy, wśród których znajdujemy także: „Zarząd OSP w Dziektarzewie życzy dużo sukcesów w nowowypbudowanym domu strażaka” lub „Zarząd Powiatowy i Jednostki OSP Płońsk – składają gratulacje i życzenia dalszych osiągnięć w zapobieganiu przeciwpowozarowym i szkoleniu w zakresie obronności naszego kraju”.

Rok 1973 zmienia strukturę organizacyjną - jednostka OSP Trębki Nowe przechodzi pod Zarząd Komendy Rejonowej Straży Pożarnych w Nowym Dworze Maz., a tym samym staje się związana z Urzędem Miasta i Gminy Zakroczym. Wiadomo, że straż zawsze ma braki finansowe dlatego remiza staje się miejscem licznych spotkań: tu odbywają się wesela, imprezy okolicznościowe, zabawy taneczne, zebrania wiejskie dochód z których przeznaczony jest na bieżące naprawy, modernizację obiektu, zakup sprzętu oraz działalność jednostki.

Zgromadzone w ten sposób fundusze pozwoliły na wymianę podłogi w 1980 r. W 1982 r. OSP w Trębkach Nowych wyraziła zgodę na otworzenie przez Gminną Spółdzielnię z Pomiechowka sklepu, którego w okolicy brakowało. Korzyści były oczywiste dla wszystkich zainteresowanych stron.

Rok 1986 „dał” nam lepszy wóz strażacki „STAR 244 GBAM”, którego konserwatorem został Czesław Szewczyk, a kierowcą Krzysztof Młotkowski. W roku 1988 Zarząd jednostki podjął decyzję o rozbudowie obiektu strażackiego. Inicjatywę poparł naczelnik Miasta i Gminy Zakroczym Andrzej Buchalski, obiecując jednocześnie wsparcie finansowe ze strony samorządu lokalnego. Pan Witold Raczyński – wykonał plan połączenia dobudówki z remizą strażacką w jedną całość. To stworzyło duży obiekt w którym pomieszczono: sale, zaplecze, garaże i w dalszym ciągu funkcjonował sklep.

W 1989 roku ruszyła budowa. Głównym inicjatorem był Prezes Józef Podbielski wraz z ówczesną jednostką w składzie:

Bagiński Zygmunt	Mokrzysz Ryszard
Dobczyński Jan	Pałaszewski Marek
Dobczynski Marek	Rodzik Stanisław
Głos Andrzej	Rodzik Bogusław
Głos Zdzisław	Siwek Jan
Gruda Jan	Szczypiorski Wiesław
Kuźnicki Stanisław	Szeląg Sławomir
Markiewicz Wacław	Szewczyk Czesław
Młotkowski Krzysztof	Średnicki Marian

Prace posuwały się w bardzo dobrym tempie, ponieważ w czynie społecznym zrobiono wykopy i fundamenty. W pracach budowlanych pomagali strażacy, murował Czesław Konopski, nadzór sprawował Franciszek Rutkowski. Najwięcej funduszy na budowę przeznaczył Urząd Gminy Zakroczym. Pieniądze przekazali też: Spółdzielnia Owocarsko – Warzywna z Nowego Dworu Maz., Bank Spółdzielczy i Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Zakroczymiu.

W 1991 r. – w uroczystość patrona strażaków św. Floriana cały obiekt został poświęcony przez ks. Proboszcza Józefa Gawlika i oddany do użytku. Uroczystość uświetniona została obecnością licznych gości, przedstawicieli Związku OSP Warszawa, KRUSP z Nowego Dworu Maz., OSP Zakroczym, OSP Wojaszczyce, OSP Kroczewo, oraz reprezentantów władz lokalnych i organizacji, które przekazały fundusze na rozbudowę. Od 1993 r. – zaczynają się prace ulepszające i wykończeniowe dalszych pomieszczeń przede wszystkim ogrzewania. Sukcesem kończy się zagospodarowanie placu przed budynkami: wykonano chodniki, utwardzono plac przed remizą, oddano garaż, podłączono wodę, ogrodzono teren i ustawiono maszt. W 1995 r. jednostka w Trębkach Nowych otrzymała sztandar. Uroczystość odbyła się 8 października.

W tym czasie skład osobowy OSP w Trębkach przedstawia się następująco:

Prezes	– Józef Podbielski
Naczelnik	– Czesław Szewczyk
Z-ca	– Wiesław Szczypiorski
Skarbnik	– Stanisław Rodzik
Gospodarz	– Jan Gruda
Kierowca	– Bogusław Rodzik
Członkowie:	Stanisław Młynarski, Marian Średnicki, Zygmunt Bagiński, Ryszard Mokrzyśz, Krzysztof Młotkowski, Andrzej Głos, Marek Dobczyński, Jan Dobczyński, Sławomir Szelaż, Wiktold Młynarski, Marek Pałaszewski, Adam Gruda, Hubert Rogacki, Robert Kopczyński, Mariusz Kornatowski.

Nasz Prezes i organizator OSP w Trębkach Nowych Józef Podbielski

Ten dzień dla mieszkańców oraz Jednostki OSP Trębki Nowe stał się świętem i pozostanie na długo w pamięci, także dzięki wpisowi do księgi pamiątkowej.

Istotę działalności strażaków najpełniej i najpiękniej wyrażają słowa autorstwa p. Tadeusza Barylskiego umieszczone w księdze pamiątkowej. „Służyć ludziom i chwalić Boga to wzniosłe posłannictwo każdego człowieka a strażacy z OSP Trębki Nowe właśnie tak czynią. Z okazji wręczenia i poświęcenia sztandaru najlepsze życzenia zdrowia i wszelkiej pomyślności wszystkim strażakom i ich rodzinom...”. Wśród wpisów widnieją liczne podziękowania.

DYPLOM

ob. Podbielski Józef

za ofiarną służbę w szeregach
O. S. P.

i działalność społeczną.

Zarząd Miejsko-Gminny
O. S. P.
w Zakroczymiu.

W. ALEX WODNYNCEW STARY PASTOR
ZAKROCHYM 1987.03.24
1014 Zakroczym 1
ul. 10-20-31-703

Zakroczym. 1987.03.24.

**Związek
Ochotniczych Straży Pożarnych**

w Trębicach Nowych

List Pochwalny

dla

Db. Józefa Podbielskiego

przyznany

za ofiarną społeczną działalność
na rzecz ochrony przeciwpożarowej

Prezes

Zakroczym dnia 19 maja 1986 roku

Rozdział III

Ochotnicza Straż Pożarna Wojszczyce – Zaręby - dzieje, dyplomy, fotografie

Przed 22 laty społeczność północnych terenów Gminy Zakroczym, widząc częste zagrożenie pożarami, postanowiła wydać czerwonemu kurowi zorganizowaną walkę. W tym celu 12 lutego 1981 r. zwołano zebranie mieszkańców okolicznych wiosek z myślą powołania straży pożarnej. Potrzebę stworzenia jednostki OSP argumentowano znacznym oddaleniem od innych jednostek oraz rosnącą liczbą pożarów. W tym czasie w Zarębach i okolicy miało miejsce kilka groźnych pożarów będących efektem podpaień. Na szczęście piroman został ujęty. Inicjatywę utworzenia jednostki OSP poparli przedstawiciele Urzędu Gminy – Bernard Riabow i Jerzy Działara oraz Komendy Powiatowej Straży Pożarnej w osobach komendanta Jezierskiego oraz kwatermistrza.

Po żywej dyskusji społeczność tej części Gminy Zakroczym podjęła uchwałę o powołaniu dwu jednostek: OSP Janowo oraz OSP Wojszczyce – Zaręby. Jednostka w Janowie otrzymała na wyposażenie motopompę, węże oraz mundury. Po roku działalności okazało się, że jednostka ta jest zbyt mała w związku z czym podjęto decyzję o samorozwiązaniu OSP Janowo.

OSP Wojszczyce – Zaręby mimo licznych trudności rozwijała się. Jej pierwszy Zarząd przedstawiał się następująco:

Prezes – Jerzy Siek

Naczelnik – Franciszek Zalewski

Z-ca naczelnika – Zygmunt Kopania

Skarbnik – Eligiusz Iwanowski

Sekretarz – Henryk Jaroszek

Członek – Stanisław Budek

Od tego czasu przez dłuższy okres siedzibą oraz miejscem przechowywania sprzętu strażackiego były garaże po Kółku Rolniczym w Zarębach.

W krótkim czasie, tj. w 1981 roku Komenda Powiatowa Straży w Nowym Dworze Maz. przekazała samochód pożarniczy marki „Żuk” wyposażony w podstawowy sprzęt motopompę, węże ssawne, węże tłoczne, prądownice, drabinę składaną oraz inny niezbędny sprzęt. By poprawić wygląd strażaków na lepszy przekazano mundury i pozostałe części ubioru.

Ważnym wydarzeniem dla jednostki Wojszczyce – Zaręby był udział dh. Stanisława Łukaszewskiego w gaszeniu pożaru w Kuźni Raciborskiej. Za wyróżniającą się postawę dh Stanisław otrzymał medal „Za zasługi dla pożarnictwa”, wręczony przez Waldemara Pawlaka – Prezesa Zarządu Głównego OSP.

Należy podkreślić, że odznaczony od 1984 r. do chwili obecnej pełni funkcję Naczelnika OSP Wojszczyce – Zaręby.

W roku 1986 OSP Wojszczyce – Zaręby otrzymała samochód pożarniczy marki „STAR 25”, tzw. „Koziołek”. W 1988 roku zakupiono działkę za pieniądze zgromadzone przez jednostkę OSP. Działka zgodnie z aktem notarialnym stanowi własność straży. Fakt ten umożliwił postawienie na działce garażu blaszanego, gdzie znalazł swoje miejsce samochód, sprzęt gaśniczy, zaś strażacy lokal do spotkań. Zaangażowanie strażaków imponowało nie tylko władzom gminy Zakroczym, ale i władzom wyższych szczebli straży, dzięki czemu w 1992 roku jednostka otrzymała samochód gaśniczy STAR 244 GBA, który mimo bardzo złego stanu technicznego służy do chwili obecnej i bierze czynny udział w akcjach gaszenia pożaru i innych. Następnie w wyniku starań Zarządu OSP Wojszczyce – Zaręby otrzymano samochód z Komendy Głównej Policji STAR 266 do zabudowy.

W działalności OSP Wojszczyce – Zaręby dużą rolę odgrywała prewencja przeciwpożarowa, czego dowodem są konkursy organizowane w szkołach, gdzie młodzież wykonywała plakaty i ilustracje. Odbýwały się też spotkania strażaków z młodzieżą. Formy te są kontynuowane. W roku 2002 strażakom przekazano w wieczyste użytkowanie działkę wraz z budynkiem po byłym punkcie skupu mleka, co doprowadziło do budowy 2 garaży o powierzchni 100 m² oraz zaplecza socjalnego. Przystąpiono do grodzienia działki - wykonano ogrodzenie frontu i zamontowano bramę wjazdową.

Od powstania OSP w Wojszczycach – Zarębach następujący członkowie OSP otrzymali różne odznaczenia:

Iwanowski Stanisław	Łukaszewski Stanisław
Iwanowski Wiesław	Nowak Remigiusz
Jaroszek Henryk	Pasternakiewicz Jacek
Jaskulski Jan	Pestka Krzysztof
Kopania Zygmunt	Siek Jerzy
Lipka Wojciech	Sosiński Andrzej

Wśród wymienionych są osoby, które odznaczone zostały kilkakrotnie.

Praca długoterminowa naszej jednostki to wykończenie strażnicy, garaży, zagospodarowanie terenu oraz uzupełnienie i konserwacja sprzętu istniejącego i zakup nowego. Wszystko powinno być tak ukierunkowane, że o każdej porze będziemy w stanie nieść pomoc potrzebującym, aby uważano: „że dobro człowieka, jego życie i mienie nadal pozostaną najwyższą wartością dla polskich – z Wojszczyc, Zaręb itp. – strażaków – ratowników”.

**Skład osobowy władz OSP Wojszczyce – Zaręby
z dnia 12.10.1984 r. – Zarząd OSP**

ROK 1984

Prezes – Jerzy Siek
W-ce prez. Naczelnik – Stanisław Łukaszewski
Sekretarz – Zygmunt Gburzyński
Skarbnik – Henryk Jaroszek
Z-ca naczelnika – Wiesław Iwanowski
Członkowie – Leszek Oliwa
Marek Wygrys
Remigiusz Nowak
Jan Drzazgowski
Komisja rewizyjna:
Przewodniczący – Dariusz Ziemkiewicz
V-ce przewodniczący – Jacek Pasternakiewicz
Sekretarz – Stanisław Budek

Skład osobowy władz OSP Wojszczyce – Zaręby z dnia 30 stycznia 1987 r.

ROK 1987

Prezes – Jerzy Siek
W-ce prezes - Naczelnik – Stanisław Łukaszewski
Sekretarz – Wojciech Lipka
Skarbnik – Henryk Jaroszek
Z-ca naczelnika – Stanisław Iwanowski
Członkowie – Leszek Oliwa
Stanisław Budek
Remigiusz Nowak
Jacek Pasternakiewicz
Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący – Stanisław Iwanowski
V-ce przewodniczący – Marek Piekut
Sekretarz – Marek Wygrys

Skład osobowy władz OSP Wojszczyce z dnia 14 lutego 1999 r.

ROK 1999

Prezes – Jerzy Siek
Naczelnik – Stanisław Łukaszewski
V-ce prezes – Zygmunt Gburzyński
Sekretarz – Wojciech Lipka

Skarbnik – Henryk Jaroszek

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący – Marek Gozdalik

V-ce przewodniczący – Grzegorz Brzeziński

Sekretarz – Remigiusz Nowak

Skład osobowy władz OSP Wojszczyce z dnia 28 lutego 2001 r.

Prezes – Jerzy Siek

W-ce prez. Naczelnik – Stanisław Łukaszewski

Sekretarz – Dariusz Wiśniewski

Skarbnik – Wojciech Lipka

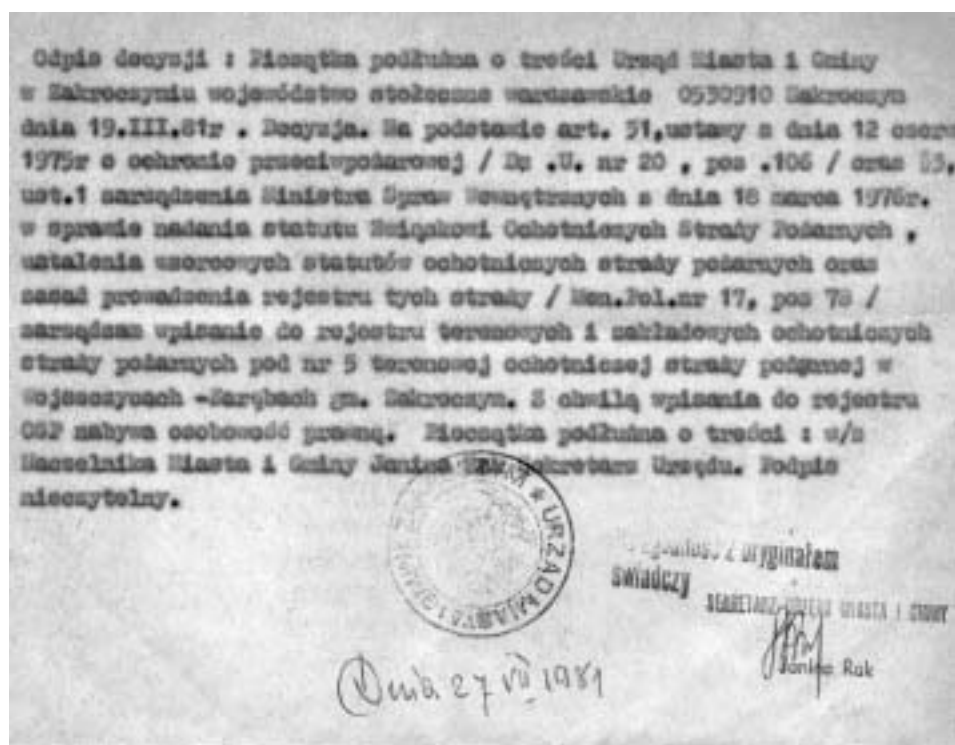
Z-ca Naczelnika – A. Pasternakiewicz

Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący – Marek Gozdalik

Członek – Remigiusz Nowak

Członek – J. Pasternakiewicz

Organizatorzy OSP Wojszyce-Zaręby

Jerzy Siek
Prezes OSP-Wojszyce

Stanisław Łukaszewski
Naczelnik OSP w Wojszycach

Nasza strażnica dawniej i dziś

Uchwałą Prezydium Zarządu Głównego Związku Ochotniczych
Straży Pożarnych RP

nadano

Druhowi(nie)

..... *Lukaszcwski Stanisław*

ZŁOTY MEDAL

„Za zasługi dla pożarnictwa”

za szczególną ofiarność i bohaterstwo w akcjach ratowniczo-
gaśniczych w roku 1992 w ochronie zagrożenia życia i mienia.

WICEPREZES ZG ZOSP RP

Krzysztof Długokęcki

PREZES ZG ZOSP RP

Waldemar Pawlak

m.p.

Warszawa, dnia *06 stycznia* 1992 r.

Nr *15/93*

Bibliografia

- Marek Sierkowski, Dorota Mondel, *Księga imion*, Wyd. AD 2000 Vratisławia
- Kazimierz Szczербatko, *Zakroczym*, Urząd Gminy Zakroczym 1999 r.
- Tadeusz Olejnik, *Towarzystwo Ochotniczych Straży Ogniowych w Królestwie Polskim*, Warszawa 1996 r.
- Zygmunt Gloger, *Encyklopedia staropolska*, Wiedza Powszechna, Warszawa 1974 r. tom IV.
- Ks. Andrzej Zakrzewski, *Starażacy w powiecie sierpeckim*, Płocki Instytut Wydawniczy 2002.
- Kronika OSP Trębki Nowe*
- Kronika i dokumenty OSP Zakroczym*
- Przegląd pożarniczy Nr 7/2000*
- Paweł Borowski *Pożarnicze ABC dla młodzieży*, Instytut wyd. Z.Z., Warszawa 1983

Rok 1939 - Pożar Kościoła parafialnego, Marianna Kurpiewska